

“மலையாத்திரையில்”

நடந்த

ஸ்த் ஸாநீகம் / III

தோரம்

பூஜ்யஸ்ரீ சத்குரு தானி பாபா

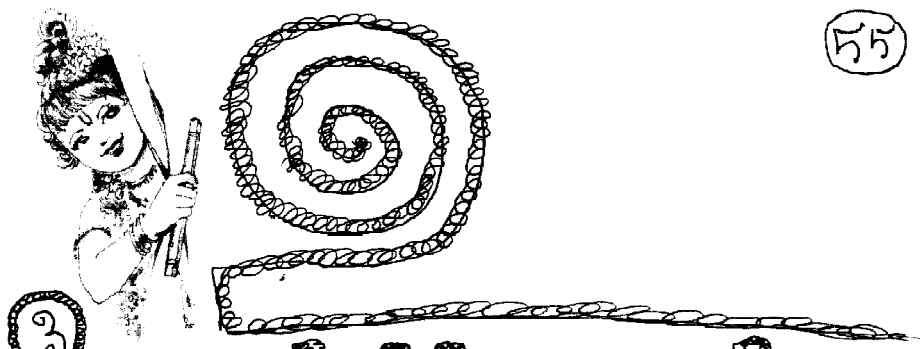

“மலையாத்திரையில்”

நடந்த

சுதீ சபாங்கம். II

செனாரம்

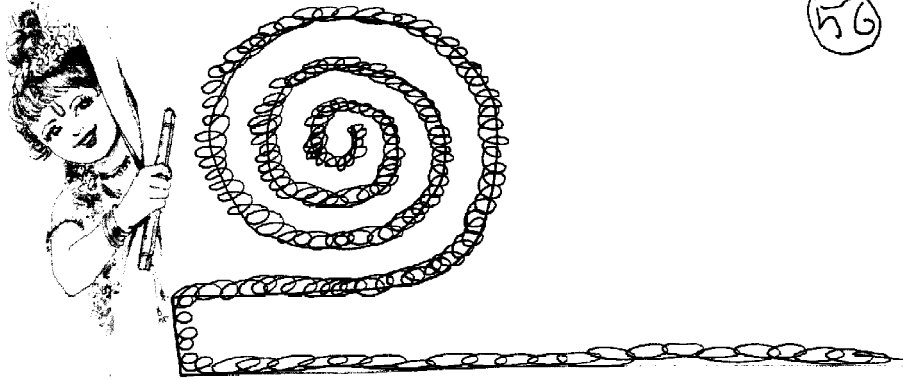
கேதாரத்தில் நடந்த ஓர் ஸத் ஸங்கம்!!!

உடம் :- கேதாரம் அடிவாரம்.
காலம் :- சோமவாரம்! பெளரிணம்! திங்கள்
திருமை! காலை மணி 10 1/2

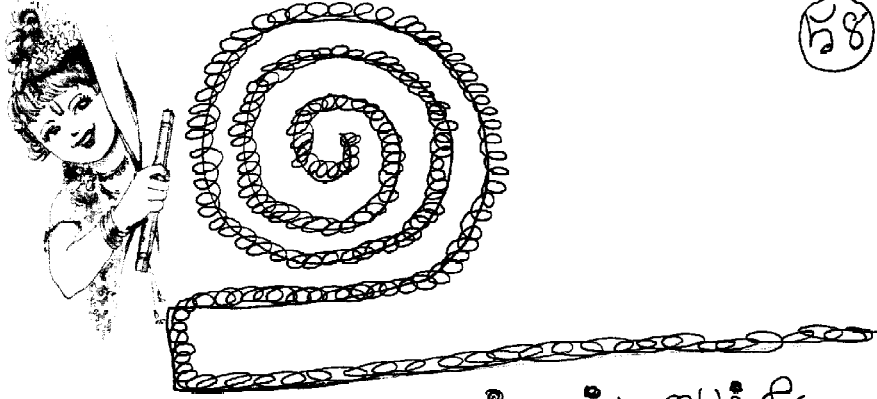
பங்கேயவர்கள் :- ஸ்ரீ ஸதீகுடு தக்பிண ஸ்ரீகீகி!
ஸ்ரீ ஸதீ சிஷ்யன் ரிபுமல ரகீமா! பிரகாசகீடன்
ஸ்ரீ திரகாநீ! ஸ்ரீ மலா யோகி சௌயரி!
வரீரமை ஸதீகநீ! ஸ்ரீ சிவவாக்கியர்! ஸ்ரீ கண்ணி!
சிவநாவ குடேசம் மல ரகீமாக்கநீ! திவர்க ருடன்
ஓர் ருமை ஸதீ தியம்!

சோமவார திங்கள் திருமை! பெளரிணம்!

அணி அகிரக வயி ரெயே எம் மமயனி பர்கநீ
அளவறையம், **கண்டிப்பாக!** கேதாரம்
பசல வேனி ஸ்ரீ என்மம்! அங்க ஜீவன் குக்கியனி,
அனுபவ நாவர **ஸ்வயஞ்சூறுயுயவ** நூல்!
அங்க அமலயம் யாராயணம், நமய வேன் பெளரிணம்!

திட்டம் செய்து அனுப்பி விட்டுத் தம் கிருஷ்ணபீடத்தில்,
 தாள் ஆகாசத்தை முடித்து விட்டு; **ஓர் முக**
கிய சாத்திரப்பார்ப்புடன் / காவாற
 நடப்பது போல நடந்து, எங்கும் அறிய முடியாத,
 ஓர் திட்டம், ஓர் தீர்மானம், பிறவாகம் எடுத்துச்
 செவ்வியல்களில், ஓர் சிந்தி, **இடைவளரி**
 (குடியாங்கு) வசியாத, ஓர் கவிஞரம், உணர்வுகொடு உணர்நிய
 வண்ணம், தட்டுத் தடுமாறிய பாவனையில், பாறா
 கிய பிடித்து சிறமப்படுவது போல, **நடித்து**
 செல்கையில்! காவ **அவன்** கருணையறவிட்டா!
மேலுருநாதா / என ^{நாவு} அவறு அங்கமயம்,
 ஓர் பிழைத்த மாண, ஓர் பெரியவர்! உணர்வுகொடுக்கும்.
 கிந்தனாய்க் கையம், பாவகமாத தாநீகிய உணர்ணம்,
 விஞாமலி நிறுத்திக் கெடுக்கி அவர் செருணர்
 வாசகம்! — (வந்தவரை 100 வயது குறையாமல், கிவி கிடுந்து
 சென்றோர் உவமநாட்டுத் துன்பியும், **பழமும் & பழமும்!**
 கனிக் கவந்த துன்பியி, ஒன்றையின போலும்? (வந்தவர் அவ்வீ
 பார்த்தாரி! இவரை அவரை பார்த்தாரி) (அவரும் ஒருவரை
 திவன் உணர்ந்தனர்)

ஒருவருக்கொருவர்! விடாக்கண்டனம் &
கொடாக்கண்டனம்! என் உரை குடிசெய்து.

அதாவது?

விடாக்கண்டன் **நீர்** :- சிவரகாச்யம்!
(ஒன்றாமடருள் விடாக்வரி (மேந்தல் அளக்கல் விடவர்))

கொடாக்கண்டன் **இவன்** :- இவன் **ராம** உறவி
யும்

சிவரகாச்யம்! ஒன்றாக் விர, வேறுபுரு
பேதாநீகநையம், எவருக்குக் கொடாக்வருக்கு (மேந்தல்
அளக்கையம், கொடாக்விரட்டு விரவாண்டு) இவன் உன்னமெண்ண
வெள்குறி, உங்கள் கிருவார்க்கும் **சிவரகாச்யம்!**

என்பது
புண்ணே! ஆகவே! பரமாத்மா! பரமபிரம்மமாத்மையும்! நகான்று
கொடாக் குருப்பதாவி, உங்கள் கிருவாநிளி பெருமைமைய,
தந்தைகாக்கள் சீவநாஜம், செவ்வில குடியாறு. ஒன்றாமா!
இவ்விரமபிபடல், இக்கருகாடகருகீடுகள், இவ்வளவுசிறமரி
படலுற குவள்குமர?

ராமபெயர் :- சைவரகாச்யம்! இவ்வளவுக்கு ஒரு வர!
பெயர்மலர்மலர்! 1970 ல் கருவநபய, யருகினை சூரகீது
குளது. ஆகவே 2000 ல், சூரகீதுவார்க்குரியுள்ளேயே! உறவு
பிழை,

தாயை நமியுதி (ஆதி) எதிரண்டுல்:— (60)
 அவர் வாழ்க்கை, அருமையாகவந்தால் குடிநீரையாருயிர் சந்திப்பில், சந்திரகலம், தமோலம், உருகி, குடிநீரை நிறுத்தி உருகி, குடிநீரை கருத்து மொழிகளும் அவர்கள் அளித்தியே நமியா தவர்களை உயிர்த்து (சந்திரகலம் உருகி உருகி)

நீரிடி :- ஒரம் தனிவாண! பணிவாண! யாயா யே! 1970 லீ! நம் நீயறமலம் மறவுடன், இருவருடி யமலி ரெய்யம் போது, **கடினம்** உறவுது குருநீரியமா?

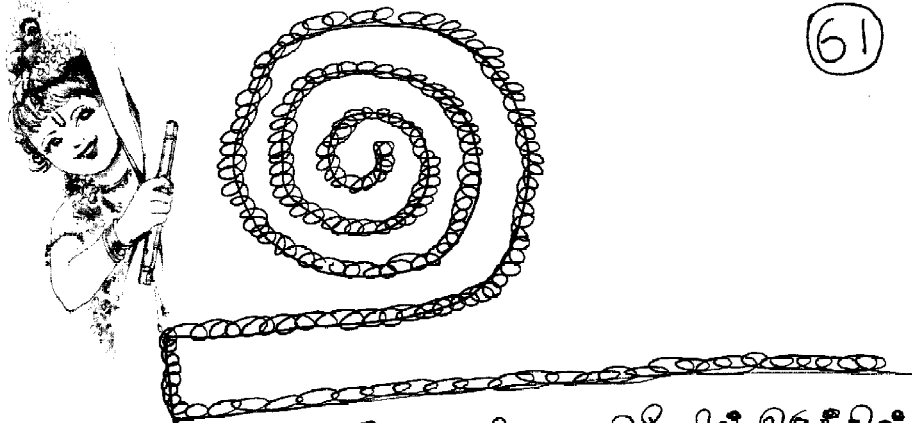
கடினம் :- இவ்விருகுதேயா! ஆறவி அவன்யிது, இரீ ரெய்யம் (எய்யோது கிவகிவிடமயிரி) யோம், என்ற உணர்ச்சி) கருநீர்து.

நீரிடி :- அது உன்மனம், பகீடுவயிப்பாந தேகாரணம் ஆனம் அதுநீயகவாந் குறை யாகாது. கிப்போது கிபீந யாக்கிறையார், உணக்கு ருதே யுயிடுறை கெடுநிபிறகா?

கடினம் :- **குறை** காணும் **மனதை** யே காணு மே றியணை! அம்மனம் போய், யவகாவம் ஆதிவிடமலு, என் கொம் யோம்? ஆறவி இன்று! என் மெய்யன்யர்க்கி யரும் **தூய அவஸ்தைதூய** எம்.

அறிவார் உண குல் போது, அளவுந்ற ஆ ணநீதம் அருட கிடுறம்.

நீரிடி :- இது உணக்குயி மொருநீதும். மனம்மடைதீத அவர் கருநீருயி மொருநீகா கெட ஆறுயம் உன் அன்பர் கள், பகீடுவம் அடைதீத அரிளவருயி, எவிராடி குயி அய்யா

பார்த்துக் கொள்கிறார் எனது விட்டநிலையில் இருக்கின்றார்.

குறியீடு :- பார்த்துக் கொள்கிறார் :- நம்
வினாகளை பார்த்துப் பார்த்துக் கொள்கிறார்.

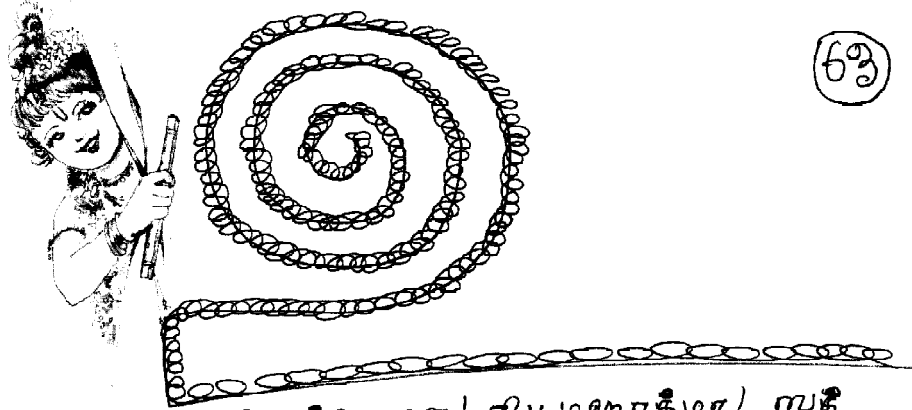
நீண்ட கருணையுடன் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள் வினாகளை கொள்கிறார்
 எனது குணத்தினாலும், உன் குணம் உன்னை உன்னை உன்னை உன்னை.

கண்ணன் :- ஓரம் ரிஷி உன்னை உன்னை / கிட்டுக்கிட்டு
 மாமரவானவன், என்னை உன்னை உன்னை உன்னை உன்னை
 வினாயா உன்னை உன்னை உன்னை உன்னை உன்னை
 அன்பு உன்னை உன்னை உன்னை உன்னை உன்னை

புரியா உன்னை உன்னை, அன்பு உன்னை
 வினாயா உன்னை உன்னை உன்னை உன்னை உன்னை
 குணத்தினால் அன்பு உன்னை உன்னை உன்னை உன்னை

ஸ்ரீராம :- உன்னை உன்னை உன்னை உன்னை உன்னை
 உன்னை உன்னை உன்னை உன்னை உன்னை உன்னை
 உன்னை உன்னை உன்னை உன்னை உன்னை உன்னை
 உன்னை உன்னை உன்னை உன்னை உன்னை உன்னை
 உன்னை உன்னை உன்னை உன்னை உன்னை உன்னை

பைத்தியம் :- தாவிக்கருடைய **புரியா** உன்னை உன்னை
 உன்னை உன்னை உன்னை உன்னை உன்னை உன்னை

ஸயத் தியம் :- ஓ எம் ஜயனா! ரிபு மஹாதீமா! ஸதீ
 குருநாதா! சிவகேள்விகரி, எஃகுச்சுதீதை உருகீகாக
 கேட்கவாமா?

ஸ்ரீரிபு :- குச்சுதீதாயிபாமா! ஓருகேள்வியை உடனடி, உன்
 ஸிடம் கேட்கிறேன்? அம்முறம், உன் கேள்விக் குகடு, மிடை
 தருகிறேன். யாழ் கேட்ககடனா?

ஸயத் தியம் :- குதீதை உஃ குச்சுதீதையிடம், கேட்கலீ அக்
 குச்சுதீதை! **மழலை** மஹாபீயல், குதீதாயிபிதீதை

உளறும். அந்த குதீதை! ஆனதீதமாதகுதீதே அந்த உவனீதம்,
 என்மடு அக் குதீதை யாழ், தகி விசியா உஃ. அந்த உளரீதீதீ,
 தாஹீகர் கேள்விகேட்கவாம்.

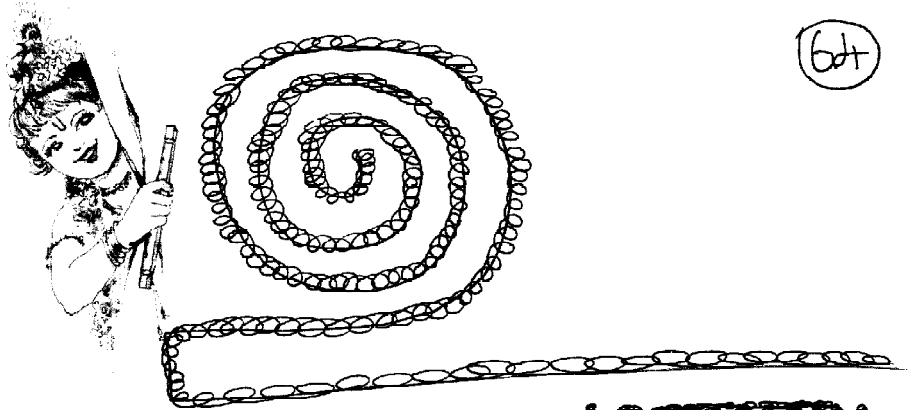
ஸ்ரீரிபு :- லோமாமா! உன்மஹவே சநீது குச்சுதீதமாதகிடுகீதீது!
 எஃகேள்வியை, அம்முறம் உளரீதீதீதனைடு, கேட்ககீகெரர்
 கிடுகீதீதீ. இஃபொது, உளரீகேள்வியை கேட்கவாம்?

ஸயத் தியம் :- தையை ரசீது கிடுகீதீதீதையை உளரீதீதீதீ
 ரிபி ஓவனம்! நகி ஓவனம்! தெரியகீகடாது எளரீதீதீ
 தெரிவிக்ககீகடாது எளரீதீதீதீ அதைவிடுதீதீகீகடாது
 எளரீதீதீதீ ஸ்ரீமஹானீகரி எசாநீவகீகேள்வியிடுகிடுகீதீ
 கிடுகீதீதீதீ, கிது சிது சஃபதீதீதீதீதீ கேள்வியிடுகீதீ
 கேட்கவாமா?

ஸ்ரீரிபு :- எஃகேள்வியை குதீதை மஹாதீதீதீதீதீதீதீதீதீதீதீ

ஸயத் தியம் :- ஆமாம் குதீதைதீதீ

மலையாத்திரையில் நடந்த சாத்திரங்கள்

நீரிடி :- யாம் பிறமே தேவனின், **மாண்பு**
புத்திரன்! என ஸ்ரீமஹானீகநாடு, சொல்லி யருகே

மையகீதயம் :- ஸ்ரீமஹானீகநாடு, சொல்லி யருகே

உங்கள் கருமீ என, எதுவும் கிலீடு யனை ஆகி
விட்டது. அம்மடியாடு, தாங்க மூலீ எல் போனியு,

பரதேவியே! அது போகட்டும் உங்களின்

நற்காசு தந்தையாகிய, பிறமே தேவன், தாங்க

ருகே, கட்டகட்டி என்ன?

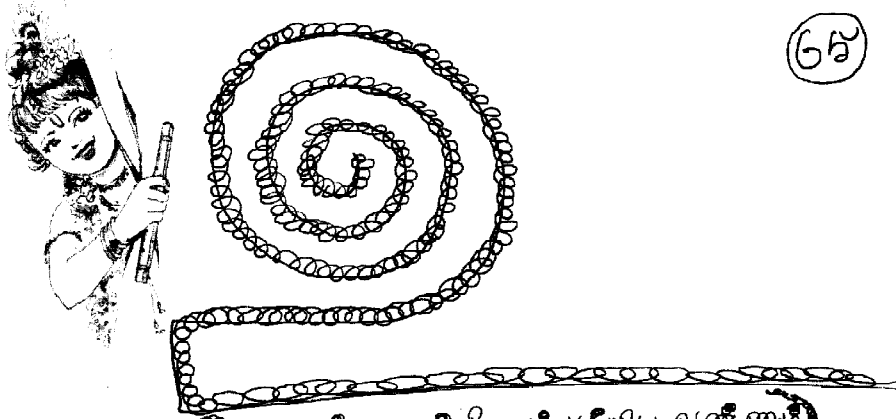
நீரிடி :- பரதேவியே! எம்மையி யுரிசூதுகொண்டேயு,
நீசரமகீதயசாலிகரன். உனகீதகீதயனநீ ருகிடுமே.

தண்ணீர் :- மொழிவீகன் மஹாதீமா! இவன் சரமான்யனீ
அலீவ. இவனிடம் சரீவ ஆகீதை யாகவே பேசுவீகன்.

உயமம போலீ கமீயானி. ஆகவே **எருமை** போவ்
சாணம் போரு யான். இவ் வரு உருக தேருதுயான். ஆகவே

எவராதல் அறிய முடியாதவருக இருப்பான்

நீரிடி :- கட்டகட்டகட்ட ரவள சிரிசூதுகொண்டேயு
தே கம வநுயரு! அநீதேவன் அநி வேராதே. இவன் என்
யருகிடுமீ மொழி போவீ?

பையக்கியம் :- (அவ்வருவார் பாதநீகரியும் பற்றிய வண்ணம்)

மண்ணியுங்கள் மலரத்தீயாகீகளே! அகடவியுடாத,
கேடபயன்யாமல் உண்ணைய, உணரத்தீயுடிக் குடி,
பக்குவ ஆண்மாதீகருக்காகவே கிதீ குகாநீயம் ஆகும்.

(அவ்வருவரும் கிணக்கு குறவில்) ஹையமா! பரவ்யொருந்
முடிமலரையளே! உண்கைவருக எண்ணவும் இலீகி.

தவருக சொல்லவும் இலீகி. உண்கை கிணக்கு அணையரும்
நுண்கு அறியொய் உண்கை நீவியறண, பக்குவ
ஆண்மாதீகனி, தியிக்கு கோயா, எண்புமயக்கியமே.

கிணக்கு கேடகவாய்? கிணக்கு நீவியறன் மகலீ :-

பற்றிய :- எதீ கிணக்கு யாகிய பிரம்கு குகாநீயம் பிரயசுசு

கிணக்கு யிண்கிணக்கு, **பிரயாசுசு** யின்

நிணியல், அவ கரிமாதீகரி சொன்னார்.

பையக்கியம் :- அவ் குகாநீயம், சொந்தவ எண்ண?

பற்றிய :- வருவ வியில், சுகாதரத்தியோகிகள்,

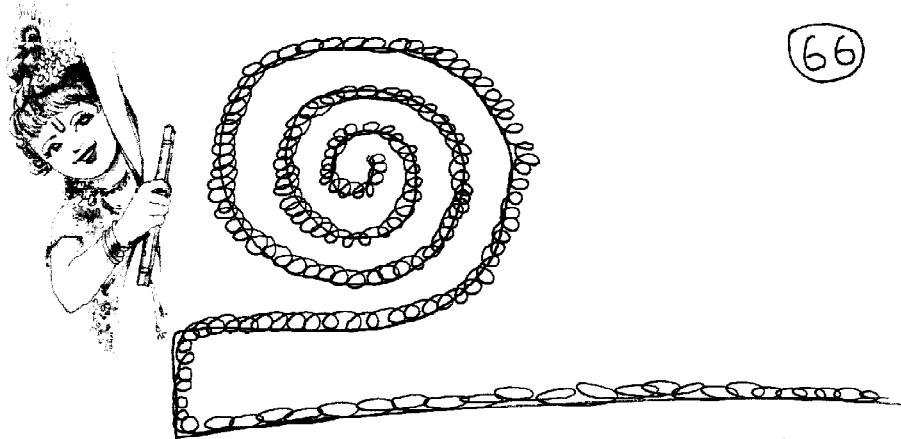
(சுகாதர்! சுகாதர என்! சுகாதர! சுகாதரமாரி) நால்

வறையுடகரி கிணக்கு, பாகீகியம் பெருகும்.

பையக்கியம் :- அக்காரவரும் என்ன சொன்னார்கள்?

எனக்கு உண்கிணக்கு என்?

பற்றிய :- அக்காரவரும், அக்காரவரும் உண்கிணக்கு, அக்கார
அண்ட, கோகம் பயிவ யெண்ணு எண்ணுகள்.

நாயக்கியம் :- நான்கு அங்கமான உணர்ச்சிகளை யோக்கிய அங்கமான போக்கிரத்தன்?

ஸ்ரீரீயு :- (இலக்கணம்) அங்கம் எவ்வளவு ஆகாது என சொல்லி, ஸ்ரீ ஸத்திர **நகரணம்**

இந்தியை தரிசிக்க, கிருமையாடல்களைச் சார்.

நாயக்கியம் :- அந்த சுகாதாரியோகிகள், நான் உறைய எப்படி கண்டீர்கள்? எப்படி உணர்ச்சிகள்?

ஸ்ரீரீயு :- இது நல்ல கேள்வியே! அந்நால்வரும், ஓர் நிலையில், **வியரம்** அநியாயவகர்களாக (இலக்கணம்)

கண்டோம். சித **காணம்** நிலை.

யின் ஓர் நிலையில், அகால **ஆயிரம்** உயதுள்ள

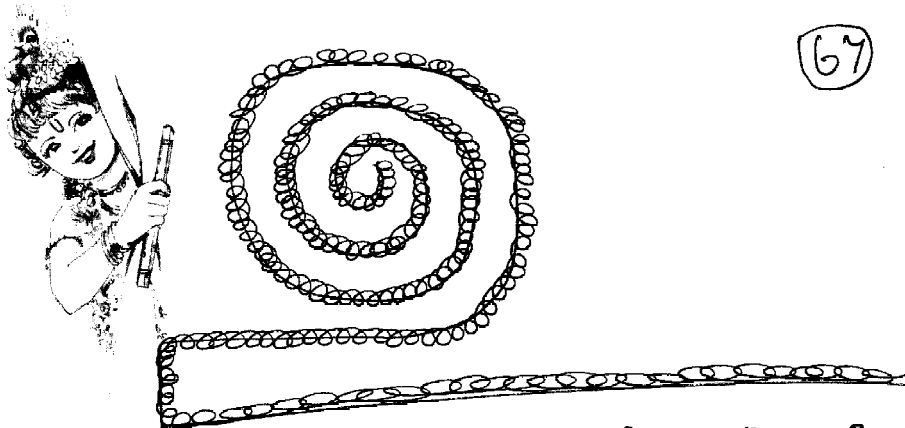
குன்றுமே கியவாக, பருக்கி படிவாக, **உணர்நம்** நிலை.

நாயக்கியம் :- இவ்விரண்டு நிலைகளிலும், நீங்கள் உணர்வு என்ன?

ஸ்ரீரீயு :- முடிந்த உய **மறை** விரக்கி ஆரம்பம் ஆகவில்லை.

புத்தியை **மறை** விரக்கி ஆடி ஓடி இயக்குகிறந்த நிலை.

நாயக்கியம் :- இவ்விரண்டு நிலைகளும், உணர்ச்சி ஓர் அங்கம், எப்படி இலக்கணம்

புத்திரம் - முந்தையது வபிதமாக, சூர்யபுண்ணியம் பவனீ
 கருதாதனீ ஸையிவல், அது **தூர்யமாக** மாநிகுல்,
 அது கருதையது, வபவல் அநியா குஷ்டிதை யா லீஃ கிவிடு
சாதனீ தேயையிவீஃ.

புத்திரையது வபிதமாக, முந்தையது சூர்யபுண்ணியம்/பினை
 பிறவல் மாநீவீயணை ஸீஃ பவனீனி **மதேநாசம்!**

பெய்த, மேலேவ செனனீவை வயோதிக திவியை, அடைய
 வேணீஃஃ ஆக இவீவிரனீபு உயம், ஆகவே நானல் அடைய
 முடியுதீ ருது, பநீயுயரனீகரீ செவலீவரீ. கிவிடு, கிதை
சாதனீயாஸ் தானீ அடைய முடியம்.

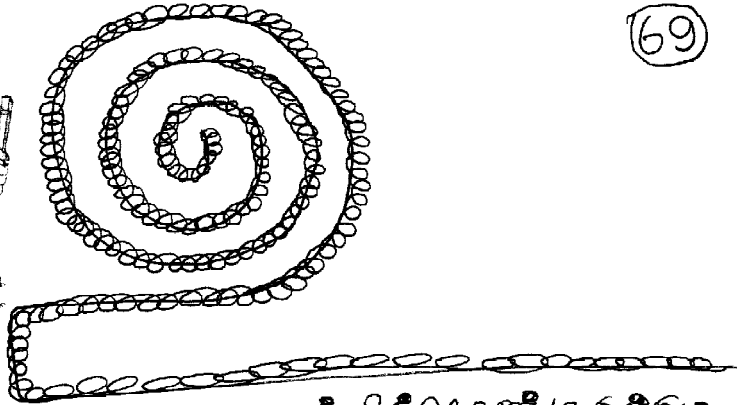
பைதீவியம் - எம்மலு ரகீமாலை! தானீகரீ வாகீகரலீ,
 செவல் வயீய குழீ, ஸீசனகரகியோ கிதரீ! குணீகரீய
 திவியால் பசுதீத **புழமாக!** வயோதிக திவியலீ,
 இருகீ குழீபுரது, **நந்தஸக்து** ப்ரீதகூழி. னூரீகீகீ
 ஸ்வபனிகரீ, வியகீகீ வரலீயை அனுப வநீயுதானீகரீ
 எம்மலு செவல் வாரீகரீ?
 இகீகேரீவியை, தேடீ குழீ போது, மண்ணியின் தகரீர் குல்
 போலீ, ஸூர் குழீ வநீகூது. அகீகு அகீகு உரியவகுழீ,

பிரதீகியகூடி மறவர். எஹ் மெருமாளி, சீவகூடு
 பிரஸநீ மறவர்கள்
 அலாஹ் :- என்ன? என்ன? எஹ்மையம்! எஹ்
 தன்மையையம் பற்றி, பிவாகுந் நடைமைய கிறகே.
 அகலிவதில், யாஹ் கூறி விகிறகே.

காலம் கடந்த எஹ்மையம் **காஸ** அளவில் குறிப்பிவை

போது **16** வயதுகூடும். அங்கு அனைவரும், சீவகூடு
 தேவகூடு மறவர்கள் சிவகூடு என்னகூடுகை
 பாயா! உன் உறவையம்! உன் மெய் யண்பர்கள்
 உறவையம்! **அம்மையம்** / அந்நுஹ் அனைவ்
 யோகிககூடு! சிவகூடுகூடு! மறவிககூடு! கிறகே
 எஹ்மறவகூடு அறிய வும்! அனை மறவகூடு, நிகா
 ககூடு! **கிதாக்கி பிரதீகியகூடி மறவர்கள்** கிறகையக,
 மறவகூடு **சௌபரியம்** / மிகையகூடு
சிவவாகையகூடு / அம் விகூடு உடகூடு
 பிரஸநீ மறவர்கள்) **நாடகக் கெண்பகூடுகூடு**.
 கிறகூடு **சௌபரியம்** / மெருகிறகூடு மாய்க்கூடு.

ஸ்தீட்டு இவ்வகை, உரை யறநீறிதீ கொணர் டி ருதிடு
 மோடு, அங்கு அனைவர்க்கும், பாறைகளை **ஆஸ**

ஸமாக மாறியது) அனைவரையும் அமர மாண்டுதும்
 துரியன், ஸ்தீட்டு யாசகமாறது :- குடிநீர் பயிர்

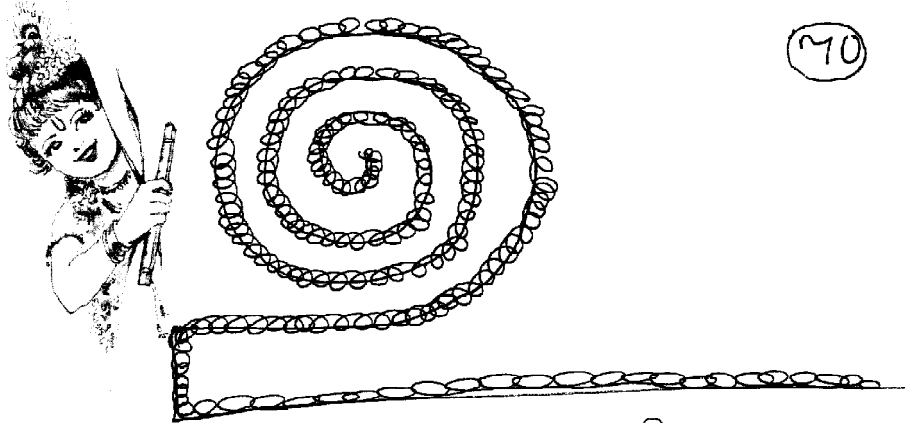
எவ்வயதை பதின ருக சொன்னேமே? அதன் உள்
 தருது, உன் னலீ உரை டி கிருகா?

ஸ்தீட்டியல் :- டை ஸ்தீட்டுகுகயர்! ஸ்தீய சொடுபா!
 ஸ்தீட்டு யாரியர்! ஸ்தீட்டியலி சொடுபா! பராதீயமா!

பரம அருஷர்! பர கருணாசாகரமே! அந்த ருஷ உதவாத
 கறையின், வாதிடு உன் வாதிக்கா மல். இய் பதினது (வெகு
 சிறுஷீ டமா தம ஆரணிக நீ சொல்லி வர். ஸ்தீட்டாரணிக ருல்
 மந்தியல், மயரிய வர்க் ருல், வாழ்த்துரை கூறுவல் போது,

பதின மும் பெற்று பெருவாழ்வு!

வாழ்வே னீடுமீ ரை, வாழ்த்துரை கூறுவதை, தக நீவியி
 பட்டி ருகிடுமல். அதன் விளக்கீ தை அறியா வரநீதர்
 | 6 குடிநீரகரிக், பெற ஆவியடிநீருகுக கூறுவார். ஆறலி
 அதன் உன் னையை, தரவிக நீ உறயி வக, என் அனைவர்க
 தேட்டர ஸ்தீயலி அடைவார். திருமை ஸ்தீட்டி, விளக்க
 அரு ரு விகார்?

ஸ்திரீ - சூழலாடையா! வெளிக் கருகித்
 சொந்த மந்த பாச யுகிற் சந்தா னீதிற் காக,
 அவ்வாறு ஒம்பிச் சுகமே! ஆறவ் சாணீ டேருந், திறை
 எய்யடி யேனீ கெளந் திருக்களி என்னுல?

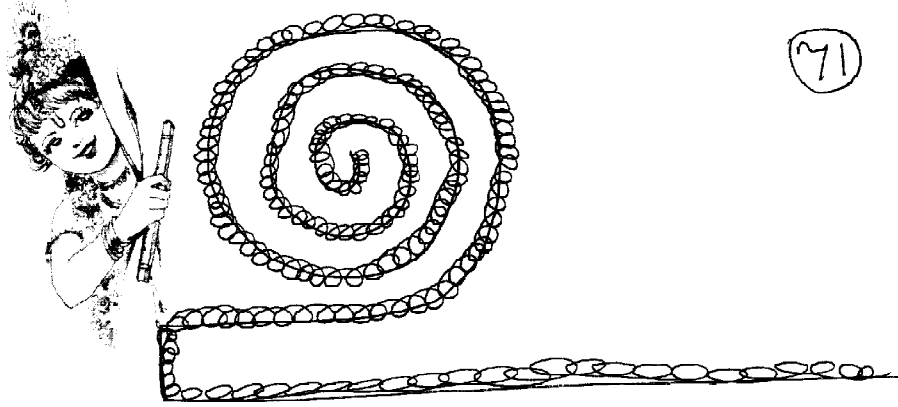
பொறுமை! அணிய! கருணை! ஸாநீகரி! காருணியம்!
 பணிய! கனிய! நயமிக்கை! வைநாக்கியம்! சூழல்
 குறைகி) மருத்தல்! மணீஸித்தல்! விடக்கெடுக்கல்!
 அடங்கல்! அடக்காமை! ஸத்தியம்! (பேசுதல்)
 தர்மம் (செய்தல்) ஆகிய, இந்த

புதிதறு குணங்கி!

வந்து, நவ குணம் உய்தி என, உய்த்தி உள்கள்.
 ஸத்தியம் :- ஹே பாயா! தயா நுகி! இய்யகுறறு
 குணங்கியம், சீருக அடைய, **ஆரேவழி** என்ன?
 அதையம் கூறி விடுகிள?

ஸ்திரீ :- ஹே பாயா! நீ ஸாமரணீயன் அல்லதரன்!
 அதனீ குறே உய்தி **பொறுமைதான்!**
 இறநம்பகைகலிவ்!

இவ்வொன்றி லுலே யே, புதிதறும் பெற முடியு.
 ஸத்தியம் :- ஹே பாயா! இஃ பொறுமைதரனை,
 அணவருக்கே, திக் கவர க்குக்கிற்று.

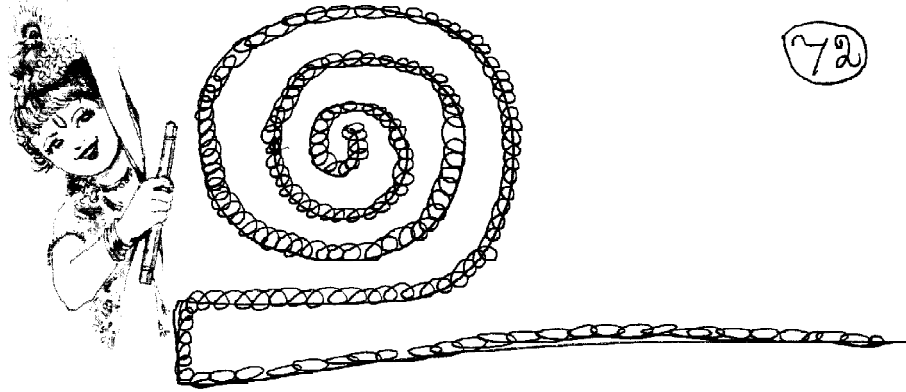
ஸ்தீருடு :- உணியை உறணி • அச்சித்தலின் காரணம் :-
நாம இய, இவ ஜீவ, தேவநீறவிகளி **உடைமை** |
உரிமை | பாராட்டுவதற்கு வேலே, கிச்சித்தலி
உநீயடுகிறது.

ஸமதீயம் :- ஞாபிர பார/கிதுயத்திக் (பேச்சு)
வந்திக் (செய்திக்) தோஷமாமும் • நனீருக கயனிகூறல்
அவஸ்யம் அரியம் • **மாற்றம்** மொருளி |

(ஞாபிர அருவியை) **ஸாரு** ஞாபிரமையம்,
உரிமையம், தெரிநீடாடுவது, தனது மனமடமை ஞா,
எனது இருவதுகீடு, உளநீயு வடுகிற தோ, அயதுடைய,
ஆகிறம்! அவசரம்! வேகம்! மடமயம்! தோமல்! ஆறு
அநீதுமல் தரமே அடவீகிவிரும். அந்த **16** குறும்

கரும்தரமே பிரகரிக்கீமும் • கிதன் அமய்யடையான,
பொறுமையை | இவன் உநீக வேண்டாம் •

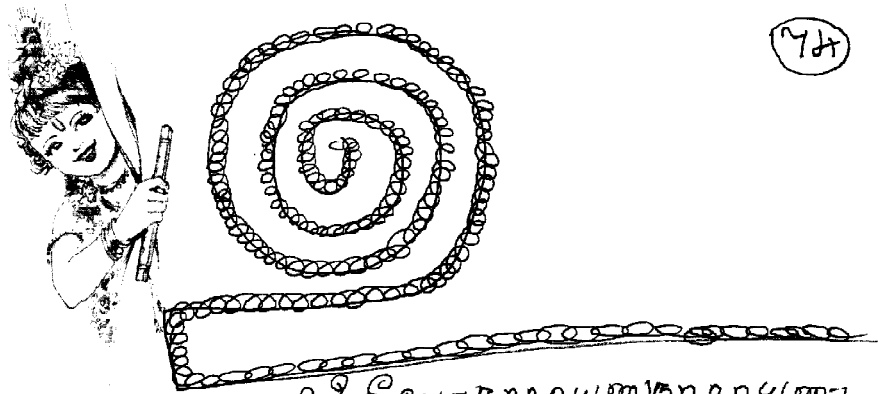
அபிபொறுமை | இவன் உநீதுக் கெளநீருமும் •
இவ கிந்த உடையினி ஸ்மய அதுபயம் ஆமும் •

ஸ்திரோ:- ஆ தானியாபாபா உணர் எம்மீ யுணர்
 பரிசீலா எல்லாம், எம் அனீயமா நகர கிய,
ரியுவினி / திரை மாறா யனாத்திரீடு,
ஸ்திரோத்திரீடு அனீயமா விடல், திரீடு

ஸ்திரோத்திரீடு:- அனீயமா விடல் போலும்?
 திரீடு வநாபாபா! உணர் எம்மீ யுணர் (கண்ணாறு)
 அனீயமா விடல் போலும்? திரீடு வநாபாபா! உணர் எம்மீ யுணர்,
 வநாபாபாபா! உணர் எம்மீ யுணர் போலும் போலும் போலும்?
 திரீடு வநாபாபா! உணர் எம்மீ யுணர் போலும் போலும் போலும்!
ஸ்திரோத்திரீடு:- திரீடு வநாபாபா! உணர் எம்மீ யுணர் போலும் போலும் போலும்?
ஸ்திரோத்திரீடு:- திரீடு வநாபாபா! உணர் எம்மீ யுணர் போலும் போலும் போலும்?

ஸ்திரோத்திரீடு:- திரீடு வநாபாபா! உணர் எம்மீ யுணர் போலும் போலும் போலும்?
 திரீடு வநாபாபா! உணர் எம்மீ யுணர் போலும் போலும் போலும்?
 திரீடு வநாபாபா! உணர் எம்மீ யுணர் போலும் போலும் போலும்?
 திரீடு வநாபாபா! உணர் எம்மீ யுணர் போலும் போலும் போலும்?
ஸ்திரோத்திரீடு:- திரீடு வநாபாபா! உணர் எம்மீ யுணர் போலும் போலும் போலும்?
 திரீடு வநாபாபா! உணர் எம்மீ யுணர் போலும் போலும் போலும்?
 திரீடு வநாபாபா! உணர் எம்மீ யுணர் போலும் போலும் போலும்?
 திரீடு வநாபாபா! உணர் எம்மீ யுணர் போலும் போலும் போலும்?

எனக்கு எரிய விடும்? தீயோநாறாயனுநாறாயனு
என்ற சிவமயை யுடன் அவிநிருயி! உதரவது உறர்க்கம்
உன் அல்தரலடகுடி யுமர?

நாறகனி: - அனீறு! அண்ண! எம்மீடு எதுபிரயந்தி!
எதுகியந்தி எனக்கு எரியவிடும். எம்மீடு உதரிக்கு
எவ்வாய், நாறாயனன்காரன்.

என கூறிவிட்டு, எம்மீடு உற என, அனுகூலிச் சென்று
சுனகாதி கள் கிருமிபுமாதிய, **குறைய** சட்டி,

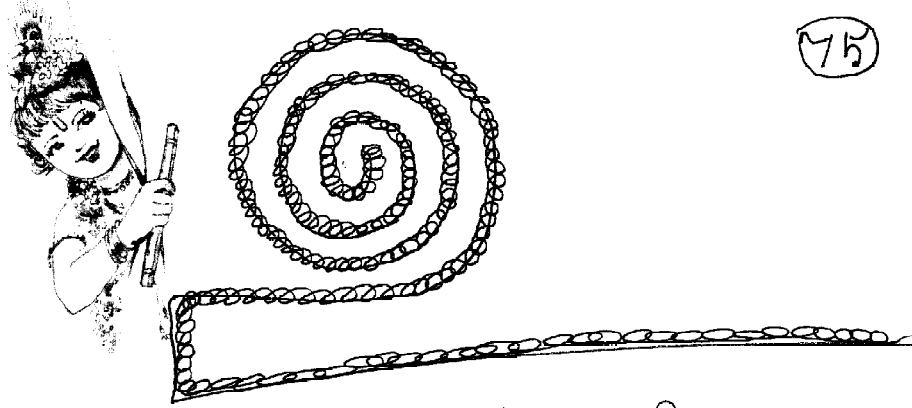
காண்டிக்கு விட்டு, அயன் சென்று விட்டான். யாரு
உள்ளே சென்று, அயர்க்கி செவ்வெவிட்டு, நியந்தி
உறர்க்கம், பந்தி விநக்கம் கேட்டோம். அயர்க்கம்
எம்மை அனுகூலிச் சென்றே,

ஸ்திர சன்னி
கீட்டு எம்மை அனுகூலிச் சென்றே கீட்டு. ஸ்திர குறையு
எம்மை கீட்டு உம், யாரியெட்டு, உறர்க்கம் அனுகூ
லிச் சென்றே, உச்சி உறர்க்கம், குத்தகிட்டு, அயர்க்க
சொன்ன குறையு உம்: - குறையு ரியு/ யாரு

உறர்க்கம் கீட்டு குறையு உம். உறர்க்கம்
நவீ உறர்க்கம் என கூறிவிட்டு, சுனகாதி யோகிக் குறையு
எம்மை பந்தி, திவ **நகரீய** விநக்கம் கொடுத்து

விட்டு எம்மை தனியே அனுகூலிச் சென்றே

கேளாடி உறர்க்கம் அனுகூலிச் சென்றே

வைதீசுவரீ :- ஸ்ரீமஹாதீமாம் ! இவைகளைக் கேட்க
கேட்க, ஆஸ்தீசுக் பெருநீர் அருளுக. தாங்களே பெரிய
பாக்கியவாணீ. அபீயநம் ஸ்ரீகுருகுருவரீ என்ன
செய்தாரீ, என்னதையும் சொல்லிவிடுகாரீ ?

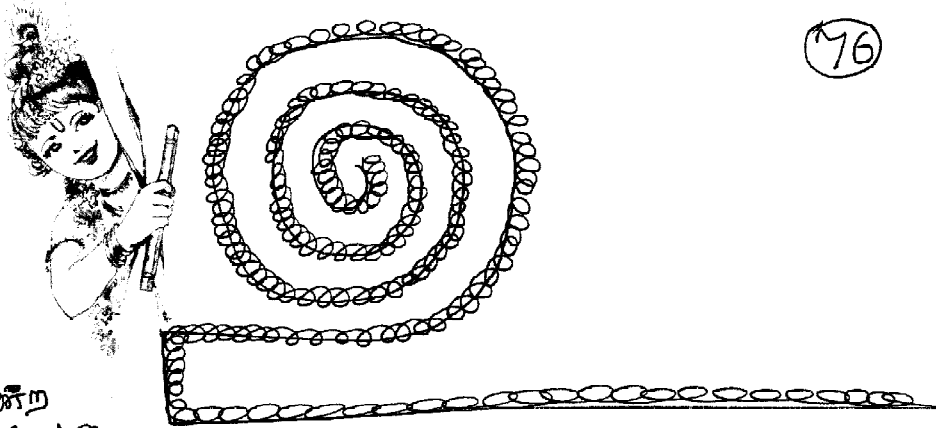
ஸ்ரீநியு :- ஓமஹாதீமவானை பாபாம் ! எம்மக்கீடு
சுதவரீ

கருவிக் காரணம் / ஓசுக்கீடு ந
ஆதலில் போகிக் காரீ. இவகாவதீதில் அபீயநம்
முடிந்தது. அக்கருவிகளை ஓசுக்கீடின், அடியிடை
நீண்டிருக்கிற கருக்கீடு, பெருநீர் அருளினால் பிபணை
ஆவீ. அதை மனம் **பாரம்** இவ்வமலும்!

விளதாலம் **சிரமம்** இவ்வமலும், **பஞ்ச**

போவீ, வெசானது. அதீதீயிவீடுகரீ, அதீத அதீதவத
நீயியாகிய **சிவாகரீயம்** (நாம டீய,

இது இவ் கேடுநீருக்கு! இவைகளான இவகரீதீயவீடுக
நசுகரீதீயவீடுகடனீயுமரீதீ. அதீத நசுகரீதீயவீடுக
அதீதீய நசுகரீதீயவீடுகடனீயுமரீதீ. எல்லாம் **சிவானில**
எல்லாம் **சிவமே** என, பரிசுறாமக டீயரீதீயவதீ

என்ற

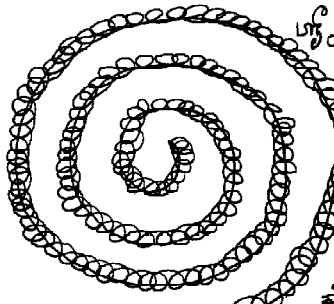
↑ **ஈடு** அடியாயங்கி கொண்டு, ஸ்ரீபாகவிகி
கொண்டது. யாழ் கொல்ல கோலே திர உணர் கொண்டு
விடையிலிருந்து திரை யுடன் **முணர்முணர்**
உன் ஸ்ரீய அனுபவத்தினால், **நிதிநியாசமுணர்**

கொண்டது! என்மனத்தினால் என் ஸ்ரீயுடன். மேலும்
குடிநீர் கொண்டு! இவ்வுணர்வுகளைப் பிழை அடிக்கடி
வந்தபொழுது கிடமாத கிணர்மதரால், திரைநிதிநியாச
கொண்டது. மேலும் அன்றைய **பந்திரா**

மேரு! தவியுக்கில், இன்றைய **பந்திரா**
பந்திரா

மேரு கொண்டு கொண்டு! அன்றைய மேரு சமுடிக்
ரமைய அமலிக்கடற்கரை யுடன் கொண்டு கொண்டது
என்மை அனுமலி வைத்தினால் என் ஸ்ரீயுடன்.
ஒன்மனத்தினால் என்மையானது அனுமலி!
இன்றைய கீழ் இன்றைய யானது அனுமலி!
பன்றியிலும் கன்றியிலும் அன்றைய யானது அனுமலி!

பந்திரா தம், கவசமாக கொண்டு,
என் அருமை யானது! இவ்வுணர்வுகளைப் பிழை
கொண்டு, அதனால், என்மலி திரைநிதிநியாச! கொண்டு

ஸ்ரீ அகஸ்திய ஸாஸ்திரிய
 ஓர் உணமை— சிவனா
 சக்தியுடன் இருக்கீம் (77)
 மோதுமட்டுத் சிவ
 வரமான் ஆம். அவநேதனி
 யேந ஸித்திடுக்கீம் சோது,
 யோகநடைல் கமலைபடை
 உடைய லோகநடு நுதரு!
 து கூடின ஓர் கீதியா ஆம்.
 எம் வரமான் ஸத்தருயால்
 ஓர் அகஸ்திய பிரான்
 இருக்கீம் போது, எல்லாம் ஸ்ரீ அகஸ்திய பிரான்
 அவநை விடர் மிளிர்க்கீம் பிரியமுடியாதானு
 ஸ்ரீ அகஸ்திய பிரான்

ஓன்றாகும். தோற்றம் இவ்வாதவருக்கும்

மறைவு , ஆயல்?

ஸ்ரீவயமான **அருவியு** ஓன்றை மட்டும்;

உடையவரான, ஸ்ரீ சிவ வரமானின் **கை**

கமண்டலத்திஸ் உருவான,

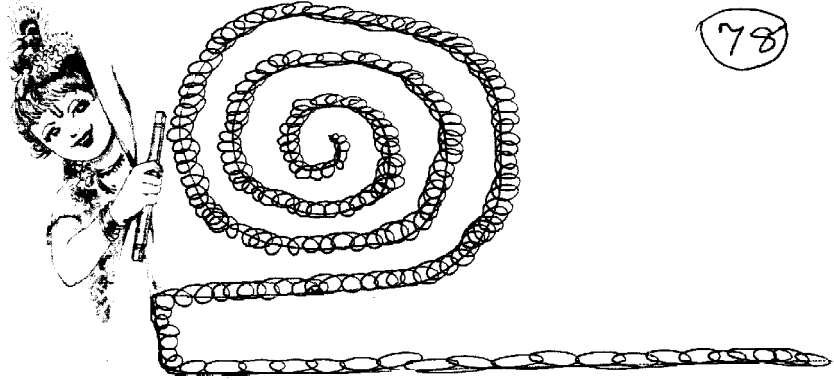
சூழமுனிவரான (அடி உயரம்)

அகஸ்தியர் பிரான் / வரகுணை

மலையினி, அதியக்புத்திரேதாயுக்கீலீ கோலீநியவர்.
 துயாமந யுக கடைவியல், கவி யினி ஆரம்பதாவுகீ
 திலீ, ஸ்ரீ சிவ வரமானுடனே, சர்வதாயுக் கிருதீய,

யுத்திராசூர! அதியகி, அயுபுகி,

பெற்றவர். ஸ்ரீ சிவ வரமானின், திருக் கல்யாணம், அம்
 யக்ஷியல்தை வாகக்கீலீ, குடைபெற, அகஸ்திய தாங்கா
 மல், வடகிணைகராத! தென்திணை உயர! இறைநியவசீ
 தியீபுதநீ காது. வரகுணை உயி உருதவரராம் அகஸ்தியர்.
 அருவியுக்கும் கருமக்கீலீகள், அதியகிய ஸாஸ்திரியகா லீ

ஸ்ரீ அகஸ்தியர்!

ஸ்ரீ குறு முனி (அடி உயரம்) அகஸ்திய ரைவி பந்தி,
ஸ்ரீ ரிபுமலா தீமர வே, நகாருத்த விளக்கமாவது.

வரியது எது? என ஓர் கேள்வி கேட்கவே

போது, ஸ்ரீ மலாநீ க ளின் வாங்கி எப்படி வரி சைகி கிரமமாக,
அமை கிறது என்கிறீர்?

வரியது வரியது புவனம் வரியது. புவனமோ
தரிய மாலின், உத்தியால் கோன்றியது.

தரிய மாலோ, அது கடலில் தயால் உயர்நீ.

அது கடலோ, **குறுமுனியின்** கவசக்கினர்
குறுமுனியோ கவசத்தில் யிறந்த கோளி.

அடக்கம், **கொண்ட** போது, அக்குறு முனியின் கோற்றம்
எப்படி என்கிறீர், ஸ்ரீ சிவ பெருமாளின், **நாமநிலமே**

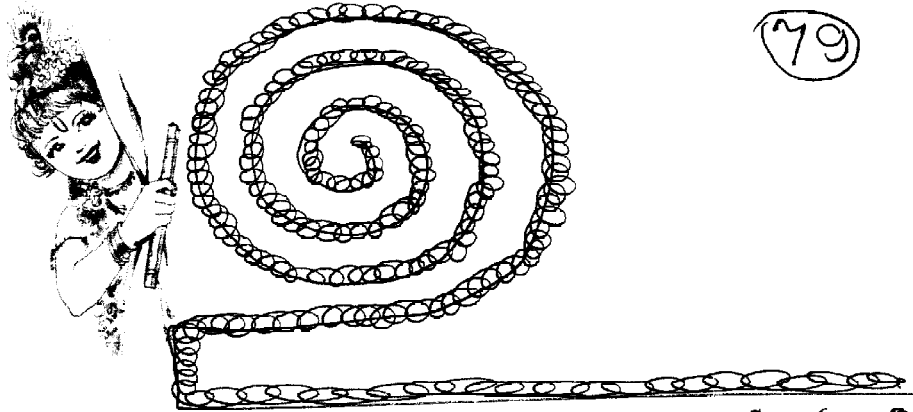
குறு முனி என்கிறீர், குறு முனியே கமண்டலம் என்கிறீர்!
ஸ்ரீ மலாநீகள் வாயிவாக அறிவிக்கவே என்கிறீர் ஸ்ரீ ரிபு

தவசமோ புலியில் சிறுமணி! அவ் பூசியோ

அறவின் (ஆயிரம் கை கொண்ட சம்பந்தினர்) ஓர் உத்தியின்
பாரம். அந்த அறவமோ, ஸ்ரீ அளி மையின் சிறு விரலி

மோதிரம். அந்த ஸ்ரீ அளியையோ என் கிறை வனின் ஓர்
பாக்கிதில் இருக்கம். கிறையறே ஸ்ரீ அளிமரீக ளின்

உள்ளத்தின் இருக்கம்! ஆகவே

ஸ்ரீ அனீசர்காரினி எய்ருமை யை, செரலீவய்யீ எகூதய்யீ

ஸயரிநாகம்

என டுடிக்கிடுக்கர்.

நய் இறையன், தய் தமண்டவக் றையயீ யோக தண்டையயீ
 எந்த வறையயீ. விடுவகிலீயீ. அதன் காரணம் என்னவனீடுவீ

(A) கமண்டலம் அவதுடைய ஸப்தீ சிஷ்யன்!

ஆகம். அவவே குறு முனி அகலீகியராகும்.

(B) யோக தண்டலீ அவதுடைய ஞானவை ராக்கியம்

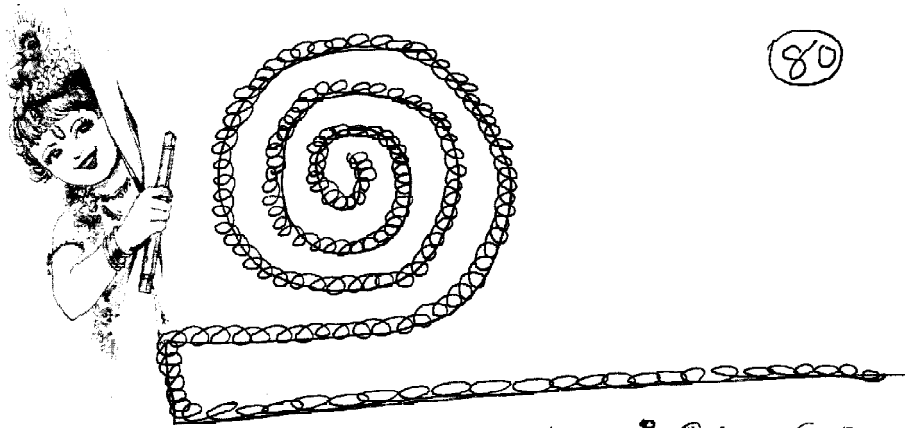
ஆகம். திது தமோபவமாகும்.

திதைடைருயீ போது குறு முனி அகலீகியன் பிரானீடுருய்
 இறையன், எந்த வறையயீ பிரிந்தவிலீயீ எயன தெளி கிதுது.
 ஸப்தீ சிஷ்யனா, ஸ்ரீ ரிமு மஹா ரகீமாயுக் கு, **குயரிமையிலீ**

திவரகநீயயீ, யோக தீருயீ போது அகலீகிய பிரானுயீ, ஸப
 துருந்தகாக, அவ்விருவருடே செரலீகிருக்கர். நய்
 ஸ்ரீ அகலீகியன் பல குறை, யோகி என உயிர்கீதம், இயயயயீ
 கீருயீ, சகீசாரம் எசலீகிருக்கிடுக். (ரிமுயுடைய உலீகீருயீ)

இறையன் கிருக் கீரீயா னா அயயயீ, இறையன் ரீ அயயயயீ
 பட்ட ஸ்ரீ அகலீகியன், திருமீய அயயயயீ என்னு கைகீகீத்,
 எசலீவ விலீயீ என தெரிகிறது. இவ்வாக்கம், எலீ ஸ்ரீ ரிமுயுயீ
 யின் எய் ஸ்ரீ அகலீகிய பிரானுயீ, தெருக்கீகராக, ஸ்ரீ உலீகீகர்
 வாயிவாக அநீகீகீருயீ.

குறு பாயா.

தேவாரத்தில், சூத்திரவியல் பாடல் கேட்கும் போது, கமண்டல சொடுமமாக இருக்க, அங்கும்

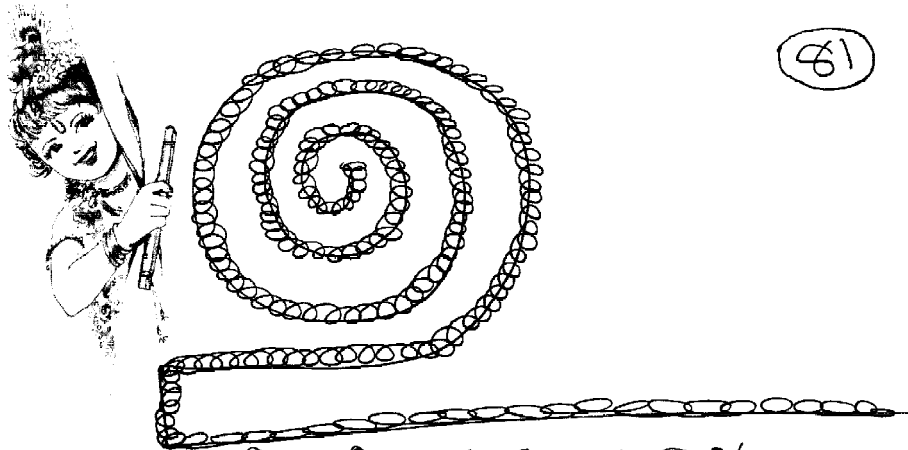
சிவரகச்யம்! பாடல் கேட்கவாண்டும்.

சூத்திர சூரியமந்த சதமரைய | மேருயகீடு அனுமீயம் போது, சூத்திர அனுமதிமேநீறு, அங்கும் பொதிதை வந்தநாத, அவிவிருவருள் சூயகீடுகொள்கின்றனன், அவிவிருவருள், பாடல்யயிசூசி செய்துகொண்டு, கிருகீடுபோலுதான்.

பிரமம் போக அகியதிபிரமம் தேவன்துநீரிமயை கேட்கவருகருள். நிமினின் துலிதண்டான பிரமம் / பிரயந்தித்தகாகநாம அனுமீய, நூல்கூடுததை கிம்படி நிவந்திமர்க்ககீதிலியுருந்து விட்டானே, என்ன ஆகித்தகீடு, அகீடு சூயகீடுகள் அனைத்தையுள், மடுங்கி, மேல் குக்கடலிர், (அப்பிக்கடலிர்) எந்திந்துவிட்டு, பிரமமன்கீடு கிருமீயடி எசன்குண் அமை அனைத்தையுள், சூத்திரபர ஜன், சூடு மமநீ எழுது அகிர்

பக்திரச்யம்! ஆய அதுயாயங்குகிருக்க

கண்ணு, அதைமேலும், எம்மிடம் கேட்கவாண்டும் கொண்டான். சீதி 44 ஆய அதுயாயங்கருள், எம் கையிற் கிருக்க. சூத்திரமாரணைகொண்டவிலாகி

குறுமுனி ஸ்ரீஅகஸ்தியரும் ; யானும்!
 திருமயபுடி கமயமலி உதீவ அகஸ்திரா ஸ்ரீயரையிலி,
 சஞ்சாரம் செய்யுடி ஸோதுகரன், எம் ஸதீசுஷ்யனி

நிதானம் கண்டோம் அயனை தவீமை

இஷ்யனாக கொண்டு, மந்திரம் அனேகருக்கு அசீ சிவாகனி
 யதிகை ஸோதிதீகோம் அறைய அனைதீவம், எம்

வாங்கு சூபமாக யர வியதரல், அகனிசூ வம்
 அநீத அகையகதரல் **பநீமீ ரியுணைத** என

நாமம் உதவீத வாயிடறு.
 திதயரை, நடதீத அம்மவ வீதரி எலிவாது அமைதியாக
 தேடும் கொண்டு சூதீத, மூலா யோகிசொளயரி எலுந்தார்.
 ஸொளயரி: - ஸோ மஹாஸீமா வாகிய ரிமுகேவனே! உதீசூ
 தேவரி கொண்டு உவர கனி யதீதது உம் நாமரலி வேயே ரியுதீதை
 என, லைத்தீதீ கொண்டு லீகர். கிந்த யாமாரோறு உதீரி யுதீதைய

சுருக்கி 44 அடியாய படவீ களாகிய திடதீதடே
 2000 யாடவீ கரியம். 140 யாடவீ களாக குகீதீதீ கொண்டு,
 அகநீத கன் நாமரலி கினைது **பாயாநுஸ்** என்பது
தூளிநூஸ் என்தே வைக்காமல்!

(82)

ஸீயவ குரணுபவ நூலி எண னை உதீது விட்டார்.
 குவிமுடிவில், சிவா மிஸ் காவதீகிலி உருவ ஸீயவாணிகள்
 இந்த நூற்றி நான்பது பாடல்களையுள், கருக்கி எடுக்க
 பாடலாகக் கமி போகி ருணா? என்ன போர் வைக்கமி போகிருணா?
 என சுவீதுதீ கெரண்டார்.

வைத்தியம் :- லே மலா ருமார எம்மீக்குடு ரிபுனையுள்/
 கிந்திர னைய யுல் மன்னிக் கவும்/ மலிய விடுதி திரு கிரு
 நீதி உயிர்கள், சூறிய பர உாக மாகவும் சிறீ லே டையாகவும்,
 சுகி யூயியலி, பா மீதீதோ மீ போது

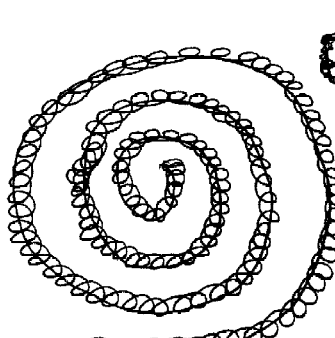
ஜீவநதி

அனைக நாம கீகரி மீ பெற்று, அறிய ரமை யின் மருந்தீக
 னின், பாப னிகள் சிறீ தையல், **நாம** சமீதவ கெரண்ட,

போலி சூதீகிலீகிலி, ஸங்கமம் சூகி, பாபவீகி ருசம்
 செவீகிறும் பாபவீ நாச மாவது, நதியா வலீவு பாபவீ நாசம்
 சூகிருவது **சமீத்திரம்** சூகம். ஆறலி சூதீகிலி, நமீமை

கேடவராத, நதியை நாம் நாடி கேட செலீகிலி அஜிலி
 சூதீகிலி லேவீ பாபவீ நாசம் சூகினீ ருணா. அதை அனைதயம்

நாமருப, ஜக, ஜீவ, சமீதவ கெரண்ட
 வைகார மீம். அதன் உண் மைய உறையுமம்
 சூதீகிலி மீ மலீமார சூம். சூதிலி சூதீது நிரா விடாக
 போலி மலியலி பெய்யுமீ ம னை ஜவலி, மலீமீகிலி

காலத்திற் கு

(8)

உத்தமராயு
அந்த நூலே தன்மை
சுடுவாகவும்! நெற
யாகவும் மருந்திடுக
நீருமே அகன்

கருத்து

மாறுபடிலி

அம் பருமை அந்த நூலுக்கே பொருத்தம் உடமை

அங்கம்

ஆறாம் - அழகியே பாய்ந்திடுக
இவருடையாண்மோடு நதி - திவரகல்யாணம்

நாமங்கள்

நீ மீட்டுதலென்ற
நீ மஹான்களிற்

நகிலிடுகுகிளாக மிரிந்து, பல நாமங்களைப் பெற்று,
அனைத்தினை நேடிநாடி யுடி செல்கிறது. அமீவ நாமங்களே,
ரிம திகை உலைய நானுயலம்! உத்தமராயு நூல்கள்!
மேலும் சூர் முக்கியம், என்னென்னென்று?

நாமங்களில் பல பல நாம சூயம் பெறவிரும்பு.

அந்நூல் எங்காளில் பல பல நாம சூயம் பெறவிரும்பு.
அந்நூலார்களின் நாமங்கள்
நாம சூயம் காங்குமினேயே.
நாமங்கள் முக்கியமல்ல. அந்நூலினிற் சாறாய்வுமே முக்கியம்
என்கிற அந்நூல் பயனிய தென்கிடுக நான்கிடுகிறது. நாமங்கள்
அனைத்து, இனித்து, என்னென்னென்று! இவ்வாறுவர்களை!
பாடல்கள் என்னினைக்கொற்றவது! நாமங்கள் மாறுவது!
கிதுபற்றி அந்நூல்கள் உண்டாம்! அது நூலின் பெருமை யாகும்!

பாஸ்

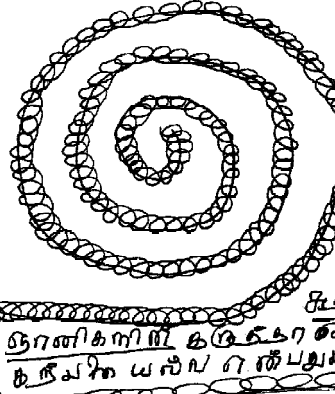
நாய்ச்ச நாய்ச்ச ஜலம் உற்று! அகலி

பாஸ் நூல் மாறுவது உலி. மேலும் மேலும் சித்திணயாகிறது.

புஸ்பி

பெருமை, நன்மை யென நெற முகிமை. அது
நாவத்திடுக உத்தமராயு நூலின் பெருமை

மலையாத்திரையில் நடந்த சாத்திரங்கள்

அந்த நூலால் (8)
தான் எவ்வளவு
கட்டு பெருமையாகும்.
எவ்வளவு அந்த
நூல்கள் எந்த மிர
யோசனை இனி
என்பதை நட்சியம் அது
சுத்த அத்வைத உணர்வு
நூல்களின் கருத்துமே. உண்மை நான்
நட்பின் வலிய எப்படி நட்சியம்! ஓடிக்கூட.

உள்ளே ஏதாவது, வேண்டாததை, (உணர்வுகளை)
தவிர்த்துவிட்டு, அந்த நூலின் பெருமை உட்கொண்டு, எந்த
புறையாவது, ஆகவே எவ்வளவுதான், நூல்கள் உண்டு, அந்த
சாத்திரம் இனிமேல் அந்த நூலாகவே, எவ்வளவுதான் (நூல்கள்)
அதுவே ஆகும்.

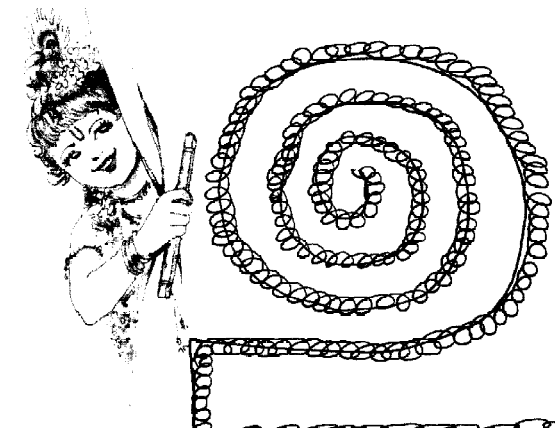
சொளயாரி: - ஒரு எளிதான யானை மரம் உண்டு, உன் கிட்ட
யானைகளைவிடும், உன் உணர்வுகளைவிடும்.
பைத்தியம்: - ஒரு மரம் உண்டு, அந்த மரம் புனிதமாக
யும், நான்கு மரங்களைவிடும், அந்த மரம் புனிதமாக
உண்டாகும், அந்த மரம் புனிதமாகும்.

நாயாமம்

என் உணர்வுகளைவிடும்?
சொளயாரி: - படித்தோர் மரம், கிட்டிய மரம் உண்டு, உன்
அணாமம் மரம், அணாமம் மரம், உன் உணர்வு,
குண்டியம், உன் உணர்வு, உன் உணர்வு, உன் உணர்வு,
நாட்களில், உன் உணர்வு, உன் உணர்வு, உன் உணர்வு.

புலமோ

என் **புலமோ** அணாமம் அணாமம் அணாமம்
பைத்தியம்: - ஒரு சொளயாரியான சாத்திரம் உண்டு, ஒரு
புத்திரம் உண்டு, உன் உணர்வு, உன் உணர்வு, உன் உணர்வு,
உன் உணர்வு, உன் உணர்வு, உன் உணர்வு, உன் உணர்வு,
உன் உணர்வு, உன் உணர்வு, உன் உணர்வு, உன் உணர்வு,
உன் உணர்வு, உன் உணர்வு, உன் உணர்வு, உன் உணர்வு,
உன் உணர்வு, உன் உணர்வு, உன் உணர்வு, உன் உணர்வு.

பாமநாசம்! ஸ்ரீ சைவன்ய ஊஹாய் பி ருய வான் சந்
 திபாஸி, **நிதா கஸீ அருயவத்ரா**

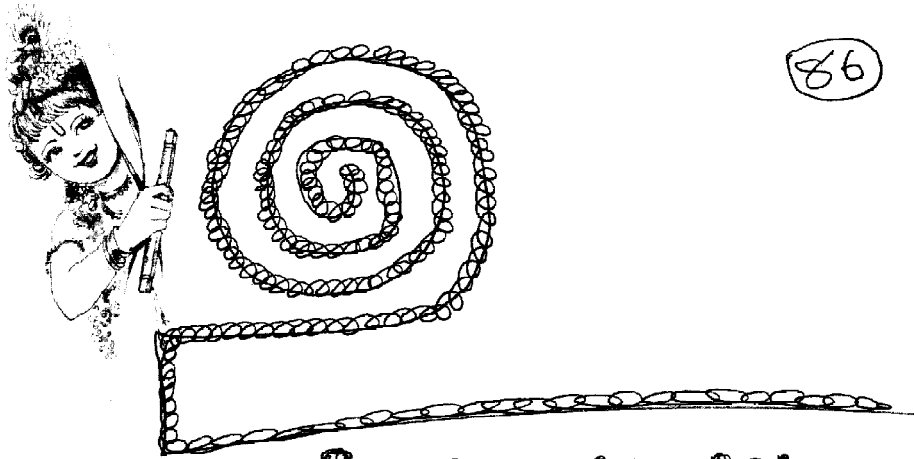
உருகி, தண்ணீர் மெருகி, பாருமீ டோஷ அ வீத்
 தரங்கீ, அருமீ உண் னலிவீ, அஸிநீ கு உண் ணை, **நித**
 கண்ணீர் கசிவீது டூ அருய விமீப நை யுயீ யாநீக் வ னிதீதோ மீ
 திது பநீதி குர லீகநீ கருதிவ ணீ னி?

ஸ்ரீ சௌமரி :- ஓஹம் ஹம் ஹம் ஹம் மானாஸி! யோகிக்ஷயீ
 ஸபீதீக ருமீ! எநீகநீ கருமீ, சூசீசுமீயபிநீசி, பவயவ
 பவ பவ பவ பவ (நூறுபருஷங்கி) காவங்கி,

நாஸீ ரகங்கிஷுணீ ணீயமீ, **ரஸீமூஸீ** அடியமீ,

அவீவது அடிநீவது ணீயமீ, இயமாப்யுடஸீ சைமீ யமீ
 பிராண **சூம்பகநீரை** சூயாசு கட்டுமீயாட்டை
 திணை, அநீகர லியலீ, நகரடீ சீயாக (இடைவிடாமலீ)
 ஒண்ணை நைமணி! அவீவது கிரணீ குமணி நூ ரமீ / இயமீ ரடீ
 ஸ்லகநீரை **அழுத்து! அழுத்து!** பாருமீ டோஷ,

கிதுவே ஓர் **பிராணயாம** பயநீ சியாக
 அடியமீ, உவீகநீ அ ரிவ ரிணீ, பி ரு ர ணை மீ, அடமீகி குருமீகி,
 நிதீய நை ய மீ ஊரீ தி குமீ.

எங்கும், **சூழல்** பயிற்சி செய்து, அடங்கி
 பிரபலம், உங்களுக்கும், உங்களை எளிதில் யாரை,
 அனுபவிக்கிறார், தருமைகளை வாழி **எளிதில்**
 யாக அடங்கிவைத்து, என்மார் உரை அடிக்கிறது.
 இதை உணர்வீர் போல, என்மையால் அறிவாமல், கண்கள்
 கொடுக்கிறது மாபரவே!
 சேகரிக்கையால் மாபரவே! உணர்வியல்! உன் அன்பர்களின்!
மன உறுதி யையும! உன் உறுதி கொண்ட அசைக்க
 குடியாத, **சூழல்** **நம்பிக்கை** யின் **வைராஜி**

சூழல் கண்டியாது! முருகியல் அடைகிடுவீர்
 யா ன் என் அசைக்காது நத, உரைவீர்த்துருகியல் செய்து,
 ஒரு ஸ்தூலத்தை! அண்டி இவனை மூக்கிவறு, அது வசனீகமானது
 வேண்டி, உரைவீர்த்தி கிடுவீர் என் உரை யோகியான,
 ஸ்தூலமானி உரைவது, முருகியல் கெட்டு டாரி!
 அந்தியன் நினைவு முருகியல் இவ்வாக்கியன் எழுதினார்.
 இவ்வாக்கியன் :- உரைவது மாபரத்தையாக கெட்டு
 மாபரவே! உன் உறுதியில்! உன் உறுதியில் மாபரன் உறுதியில்!

மேவான மோட ரோஸ்
 ஸித்தி ஸிவராம சிவராம
 மந்திரம் டேம்! சுவரூபம்
 மந்திரம் சூர் குண்டி! ஆக
 இவ்வகல்வாக் சுகமா 10க்கு
 மோம்பட டோர் 1989-1995
 உரை யோகிகரம் & மிதிகள்
 கருவ் தூவமாக குன்றிந்
 பேசும் (இ-சுமமாநக பவகம்
 இந்நகரீகர். சுவரீ கருநி யிதழம்! மந்திர குண்டி
 யிறவம் அங்கிகள் அரித லகம் யர் ஸடியமாயாரி
 வகரடகம்

இமாலயாவில், அங்குள்ள **அலைவரை**
யும்! மோராண்டித்திலி ஆல்தீத்திலிபடது.
 எளிமை | அரிமை | பணிவு | ரொறுமை | தனிவு |
 உவை ஐந்தினி அவக்கமை / **நியும்!** உன் லயம்
அன்பரிக்காரி 90 **நூறுக்குநகரணாறு**
 100 ஆகும் என,

யாண்டு/மந்திரம் அரிவத்தியு மூறான்கருவ்/சூர் கணகீடு
கணகீடு! இருக்கிறுக்கிம் அது சரி யவன் படு
 உருகா? இலிபதவருகம் படுகிறகா?

வைத்தியம்: - ஒழுநம் அன்புமயமாண, ஸித்தி பருஷா மே /
 உன்மை பந்நியம் / உன் விரகீதியா நீபாடல்களிய பந்நி
 யும், படித்தியீ தேநீ வியும் பட்டி ருக்கிடுருவீம் ஆறாயம்,
 அந்த இமயமலியினி, சூழ்நிஸ் ஸையி பந்நியும் / அவ்
 நீர் ஸூறான்களிய பந்நியும்! அவ்வரி திலி பந்நியும்!
 இந்த உறைய படு தேலி அறியும். உங்கள் அரிவாரி
வாக்கும்! கணகீயும்! ஸத்தியமே!
 அமைகிறகறி வறவந்தி, உந்துக் கிரகன்கிரகம்.

அவர்களாக உயர்ந்து
 நொருக்கம் சித் (88)
 தியின் சக்திகளை
 உத்தரமேரூர் உயர்
 உலிடலும் ஆயுதம் அளி
 யாக யத்திக் கொள் வர்
 யாழ் குறிப் பிடகரவநி
 கருக்கள் குவி நயாடுவராத
 உத்தமேரூர் நயலகராத நயலகராத
 டாரிகள். உத்தமேரூர் நயலகராத

சித்திரம் :- எம்மாடலீகிளிப்பற்று சூழலும் போது,
 உறக்கி என, சூழலும் காறணம் என்னையாபா?
நயலகராத :- ஆயுதம் உயர்! உத்தமேரூர் உயர்
 உறக்கள் மாடலீகிளி! எம் மாடலீகிளி உறக்கள் மாடலீ
 கருக்கள்! **விபரந்திரையே!** அடியிபடையாகக்

கொண்டகராதம்.
சித்திரம் :- இயாபா ஜி ஜி சூழலும் உயர்விலி
 விபரந்திரை (உயர்விலி) உயர்விலி சூழலும் சூழலும்
 கராத, அயன் யத்திககலா! யோகியாகலா! யின்
 நயலகராத! ஜீவனி யத்திககலா! சூழலும் உயர்விலி?
 உறக்கி உயர்விலி, சூழலும் உயர்விலி சூழலும் உயர்விலி?
நயலகராத :- இயாபா ஜி ஜி சூழலும் உயர்விலி
 கராத! "இயாபா ஜி ஜி சூழலும் உயர்விலி" அனை போலி
 யேண்டலும் உயர்விலி சூழலும் உயர்விலி சூழலும் உயர்விலி
 உயர்விலி சூழலும் உயர்விலி சூழலும் உயர்விலி சூழலும்
சித்திரம் :- இயாபா ஜி ஜி சூழலும் உயர்விலி சூழலும்
 உயர்விலி சூழலும் உயர்விலி சூழலும் உயர்விலி சூழலும்
மாயா என, உயர்விலி சூழலும் உயர்விலி சூழலும்
 உயர்விலி சூழலும் உயர்விலி சூழலும் உயர்விலி சூழலும்

நெய்யின் குண
கோடி உபயோகம் 89
கரி அங்குரம் வந்த
முடியிலிடுக. கூறல் அந்த
நாமபயனில் பாணியும்
பணியும் சிந்தித்துக் கொள்
தவம் (பனி எரிவதில்) வலம்
அதிலினியல் சிந்தித்தால்
எந்ததொரு குணம் உண்டாக
அவ்வகையிலே உண்டாக
அவ்வகையிலே உண்டாக

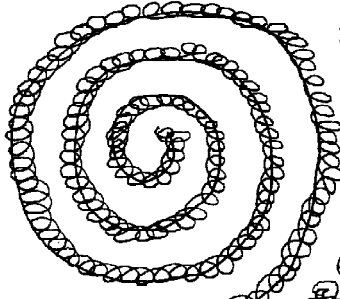
ஸயத்தியம் :- ஓமஹநீமா! ஓர் சரத கலுகீர்,
விருஷ்யம் வேண்டாம்! உயுஷ்யம் வேண்டாம்! அநீத
இவ **ஸோதும்** என்ற **நிறைவு** தான் வேண்டும்.

ஸந்தர் :- ஓமஹநீமா! இவ கயலந்த காரியமாகும்.
மணி! வயாள்! வயாள்! மயக்கத்திலே
யிருந்து **கண்** கடைமாடு போல, கவல்களை

புரணம்! என்முறை உபயோகம், எப்படி சந்தர்ப்பம் கொள்வது
போல், ஓர் குணமாய் கியம்களாகி கீர், உபயோகம் ஓர்
உயுஷ்யம், அவ ஸ்யம் உபயோகம் ஆகவே தீர் உயுஷ்யம்
நிறைவு எப்படி உண்டாகும்? சிந்தித்துக் கொள்ளு.

ஸயத்தியம் :- ஓமஹநீமா! உங்களை மட்டிலும் உரிமையு
போல் "மாற்றிய பிடித்த, உடைய நியாயம் மாந்தர்
தான் செய்த தவம்! ஆற்றில் கடைத்த, புளி பெய்ய போகும்
கவல்களை உயுஷ்யம் நிறைவு ஆகும்.

ஸந்தர் :- உங்களை உட்காவிக்கொண்டு நிறைவு உண்டாகும்?
ஸயத்தியம் :- உண்மைகளை உங்களை உபயோகம் உபயோகம்
நாமமே வரவேண்டும், எல்லா தீயே! என ஓர் நாமமே வரவேண்டும்
ஆக உபயோகம், உபயோகம் உபயோகம்?

சுவயங்கிய சித்திரம்
 ரசானி விற (20)
 கீதியினை விளக்கம்
 தடைவிடுவது சாத
 வங்க உறையாடலின்
 தடைபடுகியிற்
 சேர்க்கை படிபடுகிறது.
 சமீபகாலம் உணர்ச்சி

அதற்கு உடைய சித்திரம்
 சுவயங்கிய சித்திரம்

அந்த விரகியின் வேலியை **அவன்** எடுத்துக்
 கொள்ளான். தான் அவன் குத்திவைக்கையே, சுவயங்கிய
 சுவயங்கிய இடுக்கிலும்!

சுவயங்கிய :- இதை சுவயங்கிய விளக்கியபடி சொல்லாமல்
 நவமங்கியம்! எளிமையாகவும்! இனிமையாகவும்! சுவயங்கிய
 சுவயங்கிய! விளக்கிய கொடு!

சுவயங்கியம் :- சுவயங்கிய சுவயங்கிய சுவயங்கிய சுவயங்கிய
 சுவயங்கிய சுவயங்கிய சுவயங்கிய சுவயங்கிய சுவயங்கிய
 சுவயங்கிய சுவயங்கிய சுவயங்கிய சுவயங்கிய சுவயங்கிய

சுவயங்கிய என்ற கருத்து உதவு? **சுவயங்கிய** என்ற உடைமையுதவு?

சுவயங்கிய முடியும் என்ற கருத்து உதவு? சுவயங்கிய சுவயங்கிய

சுவயங்கிய சுவயங்கிய சுவயங்கிய சுவயங்கிய சுவயங்கிய

சுவயங்கிய சுவயங்கிய சுவயங்கிய சுவயங்கிய சுவயங்கிய

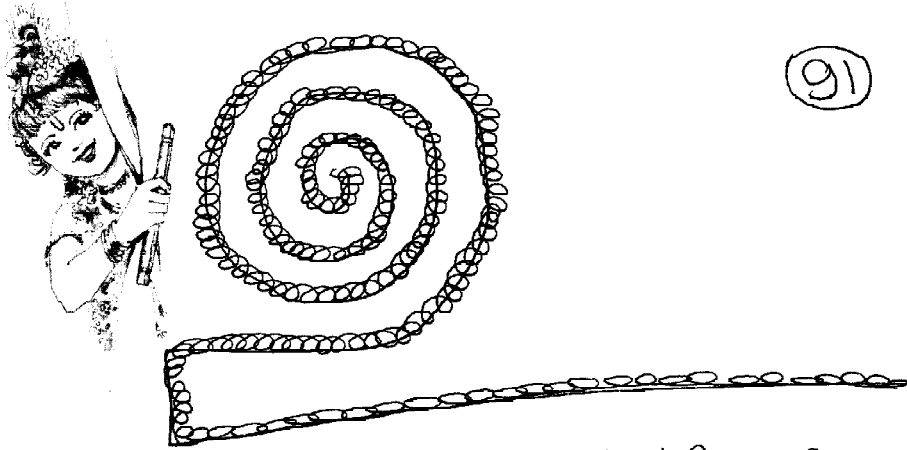
சுவயங்கிய சுவயங்கிய சுவயங்கிய சுவயங்கிய சுவயங்கிய

சுவயங்கிய சுவயங்கிய சுவயங்கிய சுவயங்கிய சுவயங்கிய

சுவயங்கிய சுவயங்கிய சுவயங்கிய சுவயங்கிய சுவயங்கிய

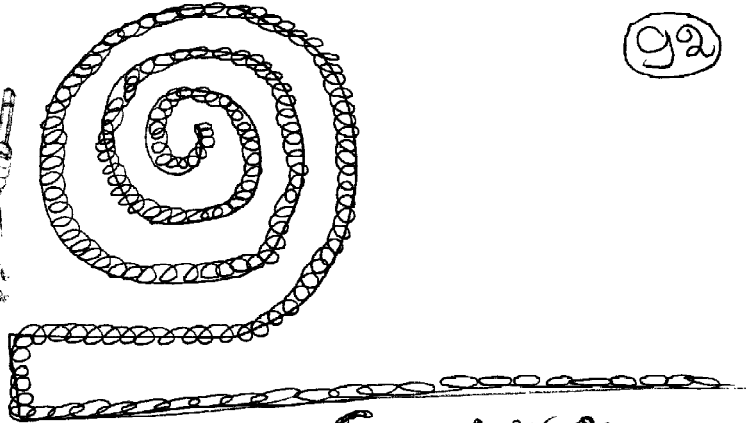
சுவயங்கிய சுவயங்கிய சுவயங்கிய சுவயங்கிய சுவயங்கிய

சுவயங்கிய சுவயங்கிய சுவயங்கிய சுவயங்கிய சுவயங்கிய

ஸ்பீதீதர் :- ஓவ்ளாநிமையானயாபா ஓவ் கிது வகு வகு
 வான ஆதி சிவமமாக இருக்கிற கிடு !
ஸ்பீதீதீயம் :- ஐயா/ஸ்பீதீத மஹாதீமா ஓவ் கிரீவாத
 நானீ எனீந், அஹநீகமதீ நையம்! கிரீவாத எனீநலீ எனீந்,
 அதிகார ஆதிநீகதீநையம்! உநீது, கிருதீது,
 மரநி, மஹையம், மொருநீகளி, எனீநுடையு என, உடைமையு
 உரிமையு மஹாபுடி, என மனீடை உடைநீது! பூக்கு
 உடைநீது/நாகதீநை வலிய, குதடிக்கொரீள ஓவ்னீமீ?
ஸ்பீதீதர் :- ஓமஹாதீமாவா யாபா உமகீடு கிரீத, எனிய
 முறையு, உனீ பநீஸ்பீடு குகரனீ உரைநீகிடுறா?
ஸ்பீதீதீயம் :- ஓவ் ஐயனீ! குருதிருமை கிரீபாமலி,
 எதுயம் முமுமையம்! முதுமையம்/மருது எனீபகு வதீதீயம்
 பிறநாசீடன் **நீநாமனீ** எழுநீகரனீ.

நீநாமனீ :- ஓவ் ஸ்பீதீத புருஷனீ! கிரீத ஏனையான
 யாமாவைமீ மநீநி, எனீ குடுகெவரீ! அடிகைடி செவீ ஓவாரீ.
 தம்மைதீகரமே, நொநீநு விதீதீ நொரீ நுமீ, ஓரீ மஹா
 புருஷனீ எனீநுமீ, தலியுடு குகரனீ குணநீகரி, யநீயமானீமீ
 கபடநாடக குநீகடுகாரியான, கண்ணினீ! யுறநை திருமை
 மநீநு வனீ எனீநுமீ! இவனீ அமலம்! அவனீ இவலம்!

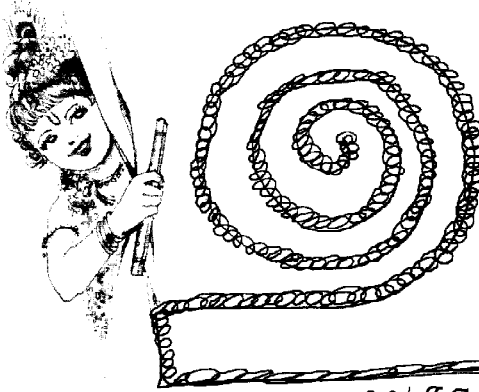

விளக்கக் கூடியவனானும், (நிதாமன்) அருது
மேசு முடியாமல், அவன் உரையை வெந்தியது செய்தியை.
நிதாமன் உரையை வெந்தியவன் என) தோல் கியணை!

சற்று அடக்கியொசியாயாக

எனயனியுடன் நேலுக்கீ கொண்டு, ஸ்ரீஸ்தீ குருநாதரையும்
ஸ்ரீராமமூர்த்தியையும், அருவடி மணிதல எழுத்து!
என் அன்புக்குகூடுதலாக கருத்து, உங்கள் ஆசை உரை எண்ணி
ஸ்ரீஸ்தீ குரு: - என் செவ்வழையாமா 1992ல் கிண்கரிய
தலை உண்கையில்கிடைத்து. ஸ்ரீநானிடு ஆணி குகனிலி,
அதன் கருத்து உரைநடையின் அனைவரையும் 44 அதி
யாயன்களையும், திருமய திருமயமாராயணம் செய்
விதையின் அனைவரும் புனிதம் அடைந்தனர்.

2001 ல் அமைக்கப்பட்ட, என் குகன்குதலியும்! உன் ஸ்தீ
குரு குதலியும்! நான் கண்ணபிரமமும்! கிண்குது அதை
140 மாதம் களாந அருக்கி, ஸீயய குருகுதுபய நூலாக
ஆகி விடலாக நீன் அதன் கருத்துக்கள், மாராயணம்
தருதி மாராயணம் திருமய திருமயமாராயணம் அதி
யுய்யுமாராயணம் உரைநடைய வெந்திய அவன் சாராயம்.

அதாவது இந்த பரபரவை சாராது. இயன் அம்ஸமான
அத்த, கண்ணி யே சாரும். இங்கு கிரியாபாவின், அருட-
புலம்பலானது, **எளிமை & கிரிமை!**

பணிமீ & களிமீ! இவை நான் கையம்
இனைக்குச் செய்யில்.

பொறுமையே கவசமாக கொண்டு,
பணியாற்றியே தீர்.

பக்குவ ஆர்ம நல்லியல் **மீ** வன் முக்கிக்கு

தகுதி சுகி விடபார்க்கள் என் நே யாய், ஸக்சியப்
பிரமாணமாகச் சொல்லவேண்டும்!

இந்த உறுதியை எப்படி தருகிறோம் என்கிறீர்?
நாள் அனைவரும், இங்கு (பொளர் னாடியால்)

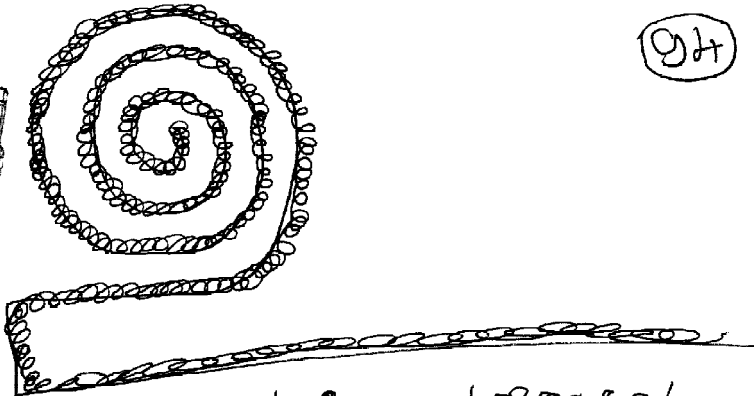
ஸத் ஸங்கம் நடத்தி ஆனைக்கீகிடுகிறோம். அங்கு

124 நூற்றி கிருபத்தி நாளை யோ **மனம்**

ஒன்றிய நல்லியல், களி மீர் வகுக்கீதுடன், ஸ்வய
நாறுனுபவ நூல், மாநாயனும் செய்நு கொண்டு முக்கிருக்கீர்.

அளிகள் அனைவரும் பாக்கியவாணிகளே!

சம்பந்தர் இருக்கரியானை காரண வந்த அனைவரும் கையவயம்
செய்யுதற்கு, இராமணம் அவம்பரி உண்டு. இங்கு கிரியாபாஸ்டன்,
வந்த அனைவரும், **நிலகண்ட** அந்தந்த நூல் செய்துள்ளன,
ஆதிவசங்குகிறோம்.

சைக்கியம் :- குழந்தையானது என் னுயலே நுகோகா!

கிளி உன் அனுபவத்தை கேள்வ?

நுகோகன் :- யோநிக யாமா! தாங்க நீ கரன், என் னுயலே
மொத்தி, பேச விடாமல் செய்து விட வேண்டுகளே? கிளி எதை
பேசுவது?

சைக்கியம் :- முதலாவது சக்தி வேண்டாம்! எனினு
கரன் உன் னுயலே மொத்தி வேண்டும். தநீ கவனசக்தி!
அவன் யம் வேண்டாம். அதிநிமி யலி, உன் அனுபவம் எனினு
எனினு தாள் கேட்கிறாள்?

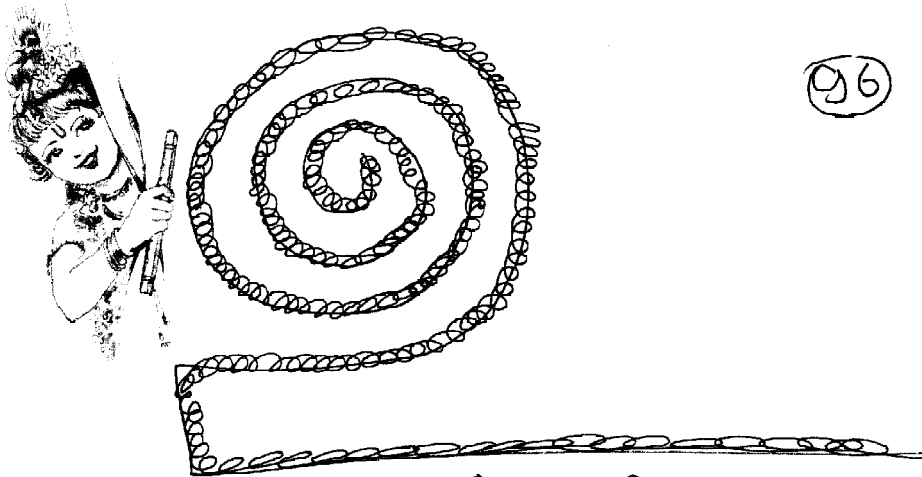
நுகோகன் :- தநீ கவன சக்தியுடன் பேசு எனினு, புரியவில்லையே? சற்று கோமடல்கள் கேளுங்கள்?

சைக்கியம் :- உன் முதலாவது சக்தியினால் கரன், உன்
இன்பம் கேட்குக, உன் சக்தி குறையு உன் னவடிநி
காணாமையினால் உன் முதலாவது சக்தியினால் கரன்
யாழ் அழாரி! அழகன்! இந்த **நாமரூப**

கூண தேரவர்களினால், மறுபடி கெட்டு,
அனுபவம்

சுக்கு கேட்ட **பிளாஸ்** விளக்கத்திட்டு,
உன் **புத்தியின் அனுபவ** விளக்கம்
கொடுக்காய்.

ஆதல் அதை அங்கீகரிக்க, எம் **மமயி** அமைக்கப்பட்டு,
மனோநாச அனுபவம் மனக்க அமைக்கப்பட்டு.

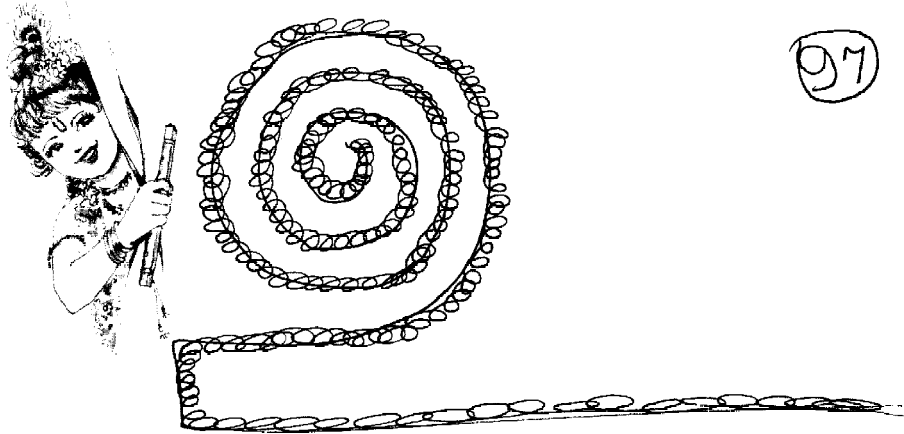
என் அருமை மாமாவே! அன்று நடந்த சம்பவத்தை,
 நேரிலீமார்க்க திடீயில்! **சத்திரத்தி**

தனமானியில், உன் அன்பர்க்குக் குட்டு, சொன்னீர்கள்.
 அந்த யாழ், ஒப்புத் கொள்ளுகோம். அன்று என்
 தவறுக்குக் காரணம் எனின? இரேயரியாவிடுவாள்
 யைத்திடீயில் :- குழந்தையி் நிகாகாடு வரி குணேற
 விளக்கம் குணேறும்.

A தந்தவன சக்தி தலிஸ்!
B தந்தவன சக்தியில், மனம் ஆத்திர விட்டது!
நாமருபயக்க போதுகயிஸ்!

மனம் ஆத்திர விட்டது.
 தந்தவன் :- தந்தவன சக்தியாவிடுவாள்!
 இதற்குக் காரணம், நாமருபயக்கத்திலி், மனம் விட்டது.
 இதவே இரேயரியாவிடுவாள்!

புரிபுயக்கம் மாயம்! ஸ்திர குணேறும்! இதைத்
 குணேறலி் **சுபாந்தியாயாசுபாந்தி!**
 என் குணம். அன்று குணேறும் தந்தவன்கி் குணேறும்
 மனம் ஆத்திரும்.

ஸ்ரீ ஸ்ரீமஹாதீமா: - நூனசீலரே ஹேயாமா! உமகீடு, உய்
 தீநதயே ஸதீருவா யிருந்தது, நீர் செலீத வரூயாகீயயமே.
 அவரீகாள் குருளாள் குரு! அவரீகாள் ஸதீருருளாள் குரு!
 ஆரவீயகீகிரீ தெரியமா? ஸ்ரீ ஸ்ரீமஹாதீமா (காஞ்சி
 ஸ்ரீமஹாதீசாரியாள்) சட்டி உணரீகீதியபிறகு காள்,
 தெரியமா?

ஸயதீகீயமீ: - எவீயிதயுயே. **காமதயிஸீயடி**

ஸ்ரீகாஞ்சிமஹாள்/உணரீகீதியபிறகு காள் தெரியமீ. (தெரிய
 யேளீடு) ஆஹீ உணரீமையிர், எவ்வாழ் **சிப்பரி**

பப்படி | காணீநடைமயுமிருது (நடைமயுயேளீடு)

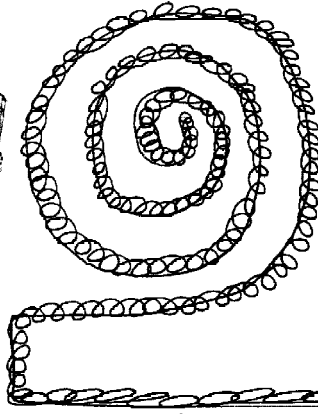
ஸ்ரீமஹாதீமா: - அமீயடி யாறவீ, இது உமகீடு குளீ யே
 தெரிநீகீதகாளை?

ஸயதீகீயமீ: - மனவீ யசயீயடீடு, **நடிக்கீடு** போது
 தெரியாத. தெரியமார்கீகீ இலீலீ. தெரியமீ கேதையலீலீ.

அறுயு யசயீ யாழ்! ஆருமீ போதுகாள், இளைய குளீ

எதீயாடு எது, உணரீகுடியமீ. ஆஹீ, அதுபநீநி கவலீகூலீ.
 காரணமீ! அமீடு கயநீய ரவீமனவீ இலீலீ.

ஸ்ரீமஹாதீமா: - ஓயீயாமா! நீர் ஸ்ரீ நவீல நடிக்கீகாள்,
 எது உணரீநீது ரகாண் டோமீ. கிமீபோது உமீயாசகீகீலீ
 கிருகீய யாழ் உணரீய தெலீவாழ்?

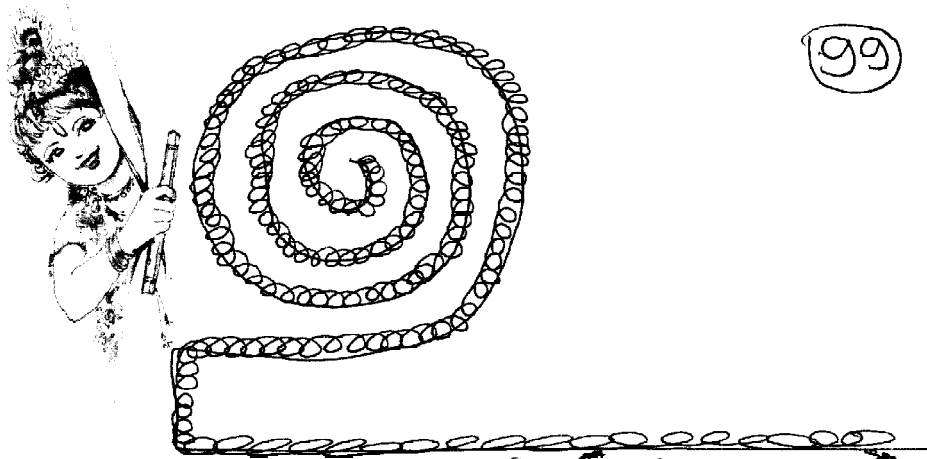
ஓர் ஜீவன்! **அறிவு** நடு ரயன் போலிகள்,
 முன் நடக்கக் கடைசியும்! அது திடீர்ப்படிகளாய்
 மாதவியே, உதரியே என்மது உறுதியாகிறது. இதே
 அறிவின் **உணர்வு** நடுயும்! தீவர அறிவு
 யுமா? அது கடைசியாய் நடுயும்! உருக்கமா?

மேலேயும்! — ஓர் அருமை மன அருமை! அந்த
 அறிவே! **பேரறிவு**! மன அருமை, எந்த
 நாம அருமை! அது அருமை அருமை! அருமை அருமை
 அருமை அருமை! **கலாசா** கடைசியே போலிகள்

கடைசியும்! ஓர் அருமை! அருமை அருமை அருமை
 அருமை அருமை! நடு அருமை அருமை அருமை அருமை
 அருமை அருமை! **கலாசா** அருமை அருமை அருமை அருமை
 அருமை அருமை! அருமை அருமை அருமை அருமை

ஓர் உணர்வு அருமை அருமை **முடிந்தால்** உணர்வுகள்
 அருமை அருமை அருமை அருமை **பாலைமணி**

அருமை அருமை அருமை அருமை அருமை அருமை
 அருமை அருமை அருமை அருமை அருமை அருமை
 அருமை அருமை அருமை அருமை அருமை அருமை
 அருமை அருமை அருமை அருமை அருமை அருமை

அங்கு எந்த உயிரினம் இல்லை. (சரம் & அசரம்/இல்லை)

- A அதை எவர்கீடுவீ பிற யோ ஜனம்? (அம்மன்கூடாவது)
- B அதை அகரீகாயது பிற யோ ஜனம் உண்டா?
- C அதை எவர்கீடுவீ தெரி என, சொல்ல முடியுமா?

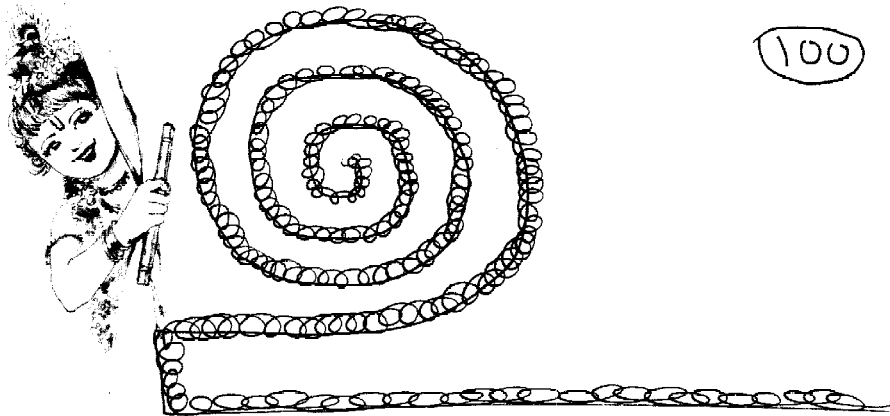
நினைவு எழுத வேண்டாம். துவைதம் அன்று!

நுகந்திடலாம், அப்போது பரமசிவன் எனும் சொல்லி யதை, கதைகாணமுடியாத! அப்யந்திர

பிரம்மாணந்த சமூகத்திரம்!

என உணர்ந்த பரிமாணங்கள் சொல்லும். ஒன்றுமில்லை எனில்! அந்த ஒன்றுமே உண்டு என்கிறாய் பகரல் எம்மையோ ஜனம் இல்லை. ஆகவே தாம்மே ஜனமரண இல்லை யை, பரிமாணங்கள்/சொல்லுகள் விபி பகரி சமூகம். அந்தபிரம்மாணந்த சமூகத்திரமானது தம்மடமே

தாமாப்ய உய்யும் பதுமைகளை தம் குணமுடைய வாக்கி, விநியாயமுடைய அம்மீ நி யாட்டு போதுமீ என்கிறாய் தெரண்பது அம் பதுமைகளை தமக்குள் லோபு கீகியம் பகுதி தெரண்பது அச்சுக்கிரமீ தம்மாவே தமமாகவே ஆனந்தமாக இருக்கிறது.

பரிமாறாதீமா: - அது சாத்திரமே அருக்கவாமே. அது ஏன் உயிர்வாழ்வதற்காக, உண்பதற்காக வேண்டாம்? அது ஏன் உயிர்வாழ்வதற்காக விளையாட்டு விளையாட்டுகள்? ஏன் அய்யாவுகளை, தன்னுள் கமைத்துக் கொள்ள வேண்டும்? அது **சேவ** இவ்வாறு, விளையாட்டுகளை?

நயத்தியல்: - சேவா சாத்திரம் அது எங்கே விளையாடுகிறது அது சாத்திரமே சுகமாகவே இருக்கிறது.

பரிமாறாதீமா: - என்ன உயிர்வாழ்வு சொல்கிறீர்கள்? யாழ்! நீங்கள்! இவர்கள்! இவர்களை! உயிர்வாழ்வு இவர்கள்! எவ்வாறு என்னவா? அது விளையாட்டுகளை? **நயத்தியல்:** - நீங்கள் உயிர்வாழ்வு **மனநிலை!**

ஏமாந்தது உயிர்வாழ்வு. உயிர்வாழ்வு மனநிலை விளையாட்டு, உயிர்வாழ்வு **(நயத்தியல்)** விளையாட்டு என்ன, ஏன் கொள் கிறீர்கள்?

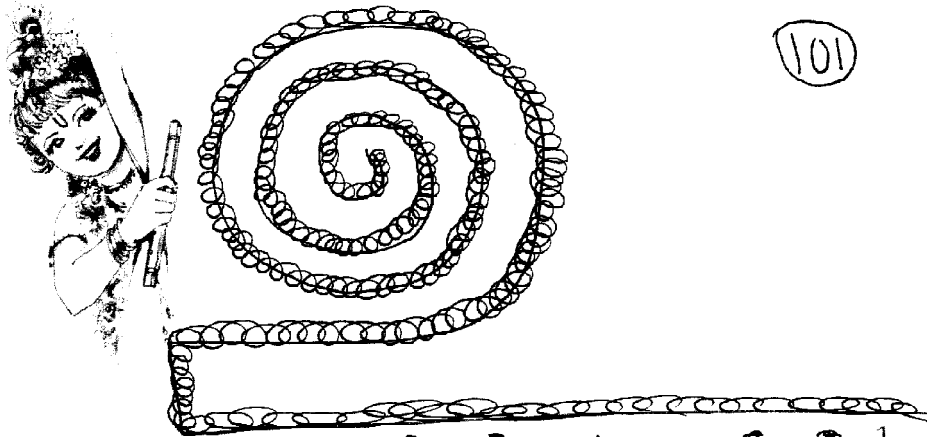
பரிமாறாதீமா: - புரியவில்லையேயா?

நயத்தியல்: - உயிர்வாழ்வு என்னவா, கிந்தனைக்கு உயிர்வாழ்வு?

பரிமாறாதீமா: - அது உயிர்வாழ்வு என்னவா, கிந்தனைக்கு உயிர்வாழ்வு? கிந்தனை என்னவா, உயிர்வாழ்வு என்னவா, உயிர்வாழ்வு?

நயத்தியல்: - சாத்திரம் இருக்க வேண்டும்.

பரிமாறாதீமா: - சாத்திரம் இருக்க வேண்டும்?

வைத்தியம் :- ஒரு எண்ணக்காத **மடங்கம்!**
 வைத்தியக்கொண்ட மந்திரம் அனைத்து எண்ணக்கரியும்
 தரிசு உண்டாம்.

மந்திரம் :- எந்த ஒரு எண்ணக்காத, வைத்த
 யென்றும்? எந்த எண்ணக்கரி, தரிசு உண்டாம்?

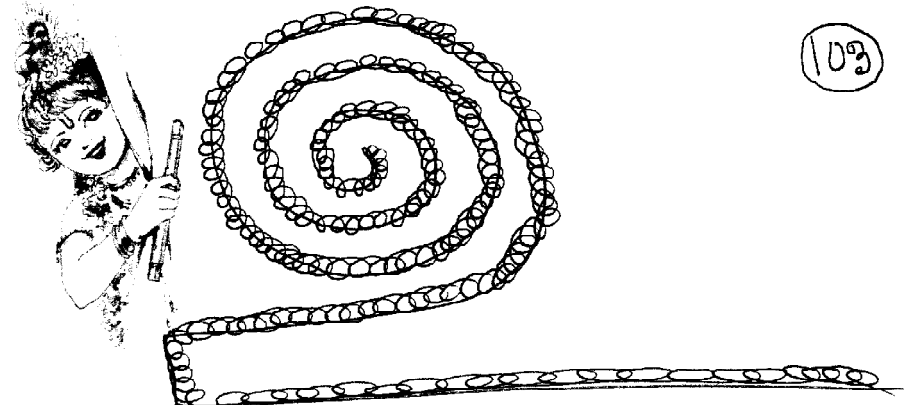
வைத்தியம் :- திருமந்திர **ஒளி** / நடப்பது
நாமம்! / எந்த ஒரு எண்ணக்காத மந்திரம், வைத்
 திக்கொண்ட உண்டாம் / மந்திரம், நாமம், திருமந்திரம்,
 கோதிரம் அனைத்துக்கும், அதுசம்பந்த எண்ணக்க
 கரியும், வைத்தியக்கொண்டபால், திரிவி / திரிவி!
 எந்த தரிசு உண்டாம்!

மந்திரம் :- குடியிலிருந்து யாரும்
 உண்டாம்?

மந்திரம் :- திரிவி உண்டாம்! நன்றாக உண்டிந்து
 தரிசு உண்டாம். எந்த நாமம் திரிவி, **மணி** தானே?

மந்திரம் :- அய்யக எதுவும் உண்டாம்?

மந்திரம் :- உண்டாம் தரிசு உண்டாம்! எல்லாம் உண்டாம்!
 அதுவென்றாக கொடியிலிருந்து, நாமம் திரிவி உண்டாம்
 கோதிரம் தரிசு?

நாதையாளர் கருவீ, திதைபடி கிடுருவீ. அலபய
 மூலீ பெறுகிடுருவீ. கிளிய கிதீய பெளரிணயி
 நவநா னிவீ, **ஐகதீருரு** குளிளிவியிலயீ,

ஸகீருரு குளிளிவியிலயீ; **புழைமை**
(சூரியமஹாஹார)
 பாயாஜீ குளிளிவியிலயீ. கிடுத ஸகீ ஸநீகயீ,
 நடைபெற்றது. எநீகநீ பெருமீ வாகீகிய பேய்!
 என குடிதவீக் கொண்டார்.

ஐகதீரு துகழிறுமீரீதீதி யிளி!

ஆசுவறை:— ஓளம் பரவீபிரமீ மாணந்த குடிநீருககளே!

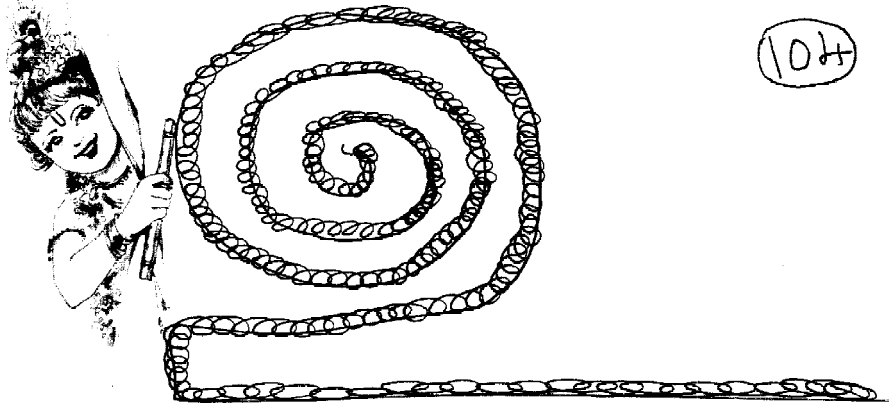
மணமீ மலுத்தானதுவியல், **ஐவன்முக்கீ**

பெற்று விட்டேரீகநீ எணவாழீதீ ஆசுவசுநீருவிரேமீ.
 எய்யம கிடுத **உறுதிமொழி** அளிக்கிடுள்ளு

நுழிந்தை இவ்வாநீ; உள்ளவீகநீ கேடகவாமீ.
 தீவீகநீ அனையருவீ! **மம்** பேரகீடுகநீருககநீ!

” **பாயாவின்** அனீயுடுகநீககநீ!

அவன் (அவன் வகீதீய வாகீதை) நமீயுமீ அனையருவீ,
உருகீயமீ **குரு** ஆகநீ! ஆறவீ ஜீவன் குகீதராவநீ.

எம்பாயாபின் வாக்கே!

எம்வாக்காகும்!

நாயி/சாணை நாயம் செய்யுங்கள்!

அதல், ஜீவகந்தீகந்தயம், அபிதிநாயம் ஆகும்.

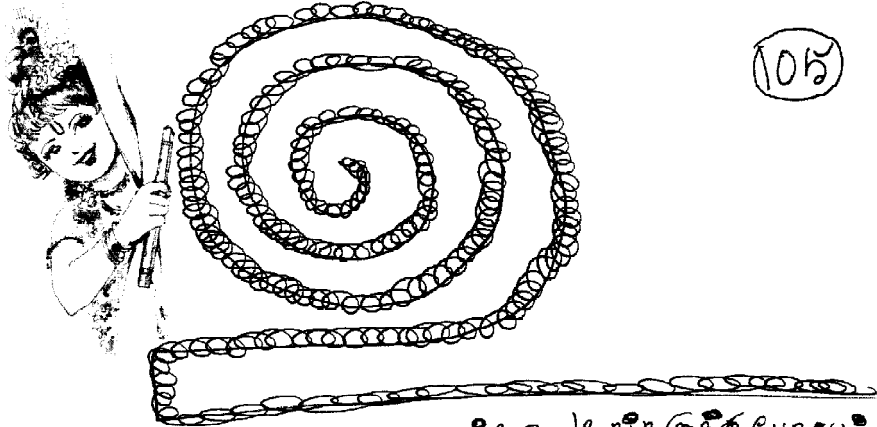
② பணிவு & கனிவு / எளிமை & அளிமை / நயிநகை & நையாக்கியம் / குந்தி குறைகிளமந்தீகந்தீகந்தீ! இவை அனைத்திலும் ஆதரம், **வ்யாபுமை** ஆகும்.

③ மீளாயுமைசாக்கியமாக, நாமமுள்ளாயுமைகவாண்டி எம்பாயாசொல்லம், சீர்வாரிப்பணமே, மூலமந்தீகந்தீகந்தீ!

④ அருமது ஒன்றே! நடப்பது நவமே! என்யதே சந்த அநீநவம் ஆகும். இதவேதவியுத மந்திரம் ஆகும்.

⑤ அந்த அநீநவம், சீர்வாரிப்பணம், நயய அனுபவம் ஆகந்தீகந்தீ! இதவமை, சந்த மந்தீகந்தீகந்தீ, உளவீக்காக மந்தீகந்தீகந்தீ வாக்கியம் - எவ்வாறு ஒன்றே! எவ்வாறு மந்தீகந்தீ! மந்தீகந்தீ எவ்வாறு! மந்தீகந்தீ மந்தீகந்தீ! மந்தீகந்தீ மந்தீகந்தீ! மந்தீகந்தீ மந்தீகந்தீ! மந்தீகந்தீ மந்தீகந்தீ! **அதுவேநாயி/நாமேஅது!**

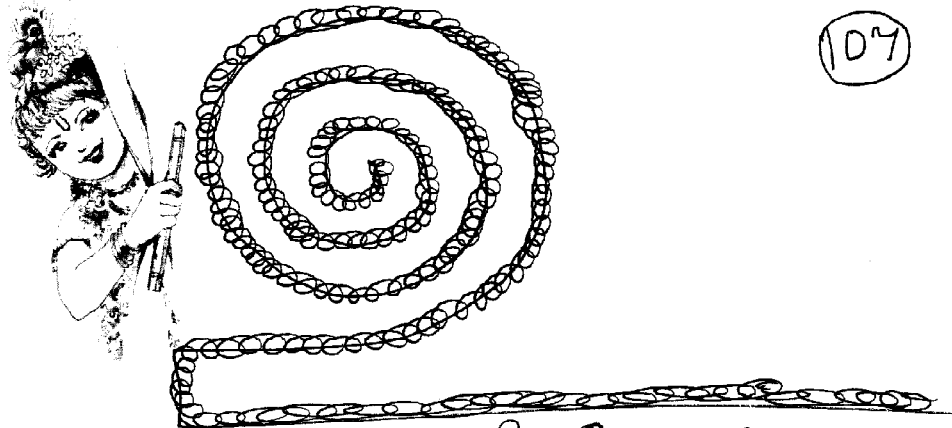
இதவே, சந்தீகந்தீகந்தீ மந்தீகந்தீகந்தீ மந்தீகந்தீகந்தீ

கிந்த, ஐதீது ஸதீ திய வாசகங்களை உவீக ருக்கீர் போதுமீ.
 ஓளம் செலீலகீ ருக்கீர் காயி! யாயா! உணீ னிடமீ ஓர்,
 ருக்கீயமானகேள் வியை, கேடகிடீரேமீ. 2000 ரூபரூப
 தீகினி ருக்கீதே, கிதீ கேள் வியை, கேடக ஆரீ யருவோமீ.
 சமய சந்தீகர் மீயமீ திடைகீக விரீயீ. கிது கக்கீக ருணமீ.
எமீகேகர் வியாயது 2- உணீயுடைய, ஸதீகருநாதரின்
 தூவமீ 1988 மீ வருஷமீ! வைகாசிமாதமீ! ஆரூம் தேவி!
 வியாசு னீ அன்று! **திருவாதிரை!**

நூலகீதிரமீ கூடைய, சுகீகினகீகீர்! கிரய சரியாக,
ஓளீயது மணிக்ரு! **சமாதி** ஆறது.

மேயாமா! இதில் எமீ கணகீர், மகேஜமீ உவநி கிருக்கீரமீ?
ஸதீகீயமீ 2- காவமீ கடகீர உருக்கீர் கணகீர் உது?
 கணகீர் ரககீர்? அமீயடியே, ஓரீ கணகீர் கணகீர் கருபுய
 சிது உவருவோ! உவீகர் வாகீகே ஸதீகீயமீ.
யநீ ஸதீகரு 2- ஓவீவாரு வைகாசிமாதமீ, திருவாதிரை
 நூலகீகீர் கினகீர் கீன்று, ஐயறை (வரகீகீயாரை)
 யாக்கீது, நாளீ ருநீகீது, அகீசுயகிரகீ கிலீ, உணீ ஸதீகரு
 நாதருக்கீர், யோர் வியுடனீ, திருவாதி **குருபூரை!**

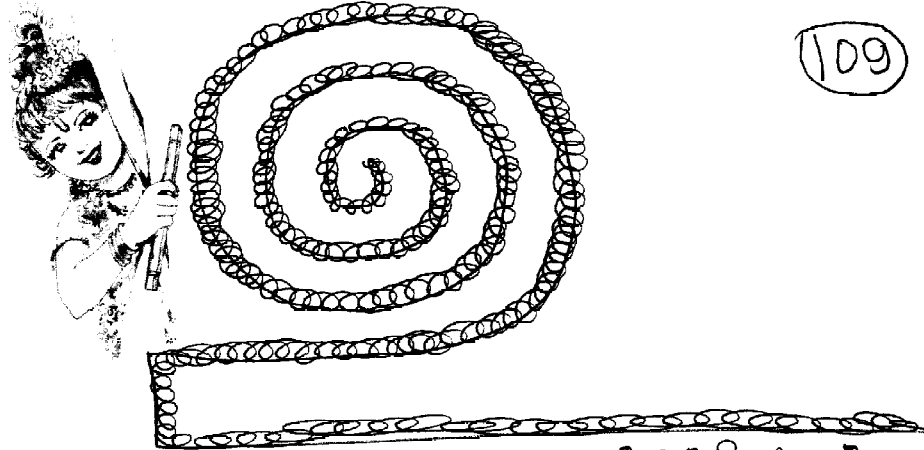
ஏன் கமியடி விடாது விடாமல்? என்மனை விட, ஏன்
 கமியடி மறுத்து விடாமல்? சூர் ஆன்ம சாகசகன், கிதை
 மறக்கவாமல்? அது சூர் **ஸத்** சிஷ்யன்/தம்மைய

ஸத்தீருருவாய் | மறக்கவாமல்? மறக்க
 குடியாமல்? மறக்க ரீ அயன் சிஷ்யன் ஆயான?
 இது உண் உதக்க, **சுவறு** எனமீ படலிலிசெ. குருவய

நினைவரதவதுகீ, சரகனெது? முகிலதான் வது? என,
ஸாஸ்திர பண்பித வேக

ஸேதாந்தியர் | மொல்வக் கேள்விப்
 படுகிடுகம். என
 குறுகுறுவாத, சிலிதேக் கெறனீ படகெடாநீ ஸ்தீ மகீடுடு!

மைத்தியம் - லே குடுகெவா! சூர் புறாணக் (மொய்க்)
 கதைவயயே, புகாடி விடீகீகள். கலக இயீவாவுதான?
 இன்னலு அக்சீகம் கீகி கிருகீகிறகா?
அங்குகிருகீகவரீகன் அனைவருய், ரிகரவ் எனகிலிசெ. விடாநீ
 அனைவருகீகம் குலே வியயீய?

பைதீசியம்: - ஸ்ரீகுரு தேவரீ சகாதினீருவீ? அயர்
 மறைநீது விட்டாறா? அலீவு அயர் கிறதீது விட்டாறா?
 அதனீ **உணர்மையானா** யொருநீ எனீன?

ஸ்ரீஸகீரூ: - தூவரீ சகாதி **கிறதீது** என சொல்லீ
 கூடாது மறைநீது என சொல்லீவறா **ஆறா** உய, அயர்
நுணர்மையானா என சொல்லீயறாக்கீ.

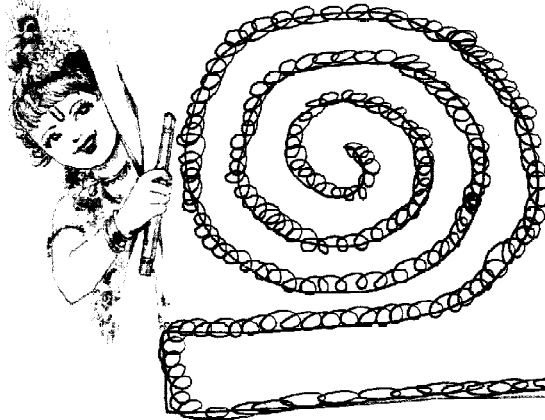
பைதீசியம்: - நீவீகனீகூ அயர், **உனீ** யொருநீ
 எனீன? **குரு** கிறதீது? துலீயா?

ஸ்ரீசகீரூ: - குரு தூவரீதோரு கிரீது, குரு நுனீ, நாமாது
 கிறதீகுரு, எனீன தே ஸதீசியம்.

பைதீசியம்: - உனீகனீ யகிவினீயடி, குரு நுனீ, நாமாது,
 கிறதீகுரு எனீருவீ **பகரீமுகபூணா**

குதீசியமா? **அகமுக உணர்மையானா**

குதீசியமா?
ஸ்ரீசகீரூ: - ஸேயமா, உனீ கெனீவி) உனீ கிறதீது
 யொகிறது, உனீகீடு யகிவினீ, தேவரீ, தேவை யிரீனீயது,
 உனீ உனீ கிறதீது?

பைத்தியம் :- ஹே குருகுலா! பதினாறு கோபுரங்களை,

நாமருபம் கோபுரம் கோபுரம்

சுவைத்து, அலுவலகம் விட்டோம்? போதாதா?
நாம் நாமாண நியாயம், நாமருபம் உது?

அந்த பதினாறு கோபுரம்! அல்லல்கள் சூறாவளி!
குருகுல ஆரம்பம் உது? அல்லலையா? அமைதி,

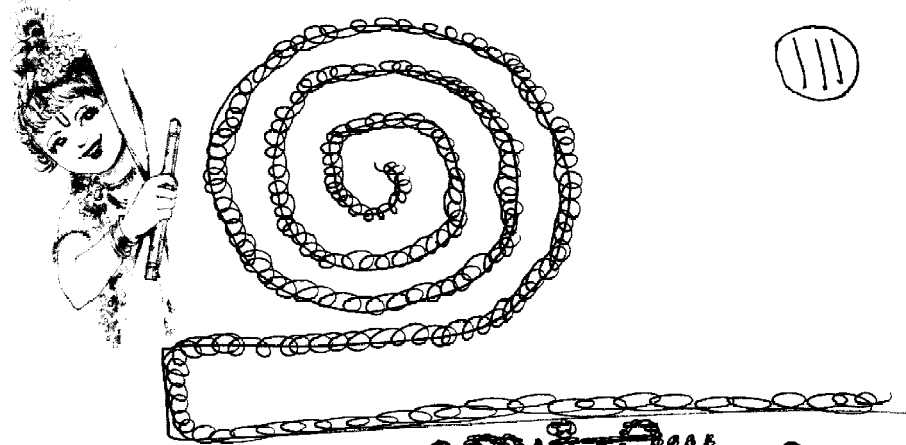
யார் யாருக்கு செய்வது?

நீருக்கு :- குருகுலம் பாபம்! அது ஒரு உணர்வு என்பது
எந்த கையது? அதை எப்படி செய்வது? அதைச் செய்
வதாகப் பாடினோம்?

பைத்தியம் :- ஹே கோபுரம் குலம்! சரியான
சான்றா! நீ குருகுலம்! நீ குருகுலம்! நீ குருகுலம்!
உன் விளக்கு விடாமல், விளக்கு விளக்காமல்?

நீக்கு :- குருகுலம்! யாருக்கு? என்யா?

நம்மழைச் சொல் கோபுரம் என்யா
ஆண்டுக்கு? என்யா? சொல்லும், கொடுக்கும் கொடுக்கும்
கொடுக்கும், ஆண்டுக்கு உயிர் கொடுக்கும் சொல்லும்?

பைத்தியம் :- தூங்கி **ஸத்திய** வாக்குப்படி,

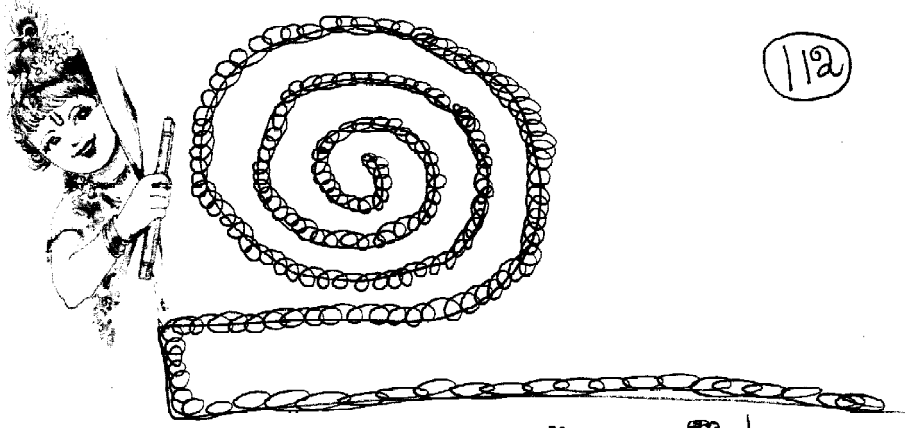
கு+கு=குகு / கு என்ருவ் **ஒளி**
கு என்ருவ் **ஒளி** என்முதகாங்கன் வாக்கர்.

ஒலியும் & ஒளியுமாக / பிறகாசிக் ஓம் ஸத் குருவை,
 ஆர் தூலமாக கண்டால், மாற்றக்கினி / குமாற்றலும் /
 ஏமாந்து அங்கீக கா வ லீகன் பேருதும் ஐயனே, அந்த
 ஆன்ம ஒளியினி, குருவிடம், **உன் உன்னவரிடம்**

உள்ளம் நெகிழ் உணர்வும் / **உள்ளம்**

குறைய உணர்வும் / **உள்ளம்** உருக உணர்வும் / கணினி
 ஆருயி வயருக உணர்வும் - அகீகணீ னாரிபரல், குடி
 உள்ளம் கருவியடே, சுகீதம் ஆகீகய்யட உணர்வும்.
 அய்யடி தூய்மை யான, **உன் னகீகலி**, குடி ப்ரீ ஸத்தகு
 உருவ அமல உணர்வும். அயரே நாமாயி / நாம அயமாயி /
 ஆக உணர்வும் ஆக உணர்வும் என, **ஒன் மெலீவ உணர்வும்**

ஆகீகலி **உடோம்** என குடி உயிர் கொள்ள
 ஆரு உருவ உணர்வும். அங்கீக சுகீகேகம்

இவ்வே ஶ்ரீபூஜை ஆகும்! என

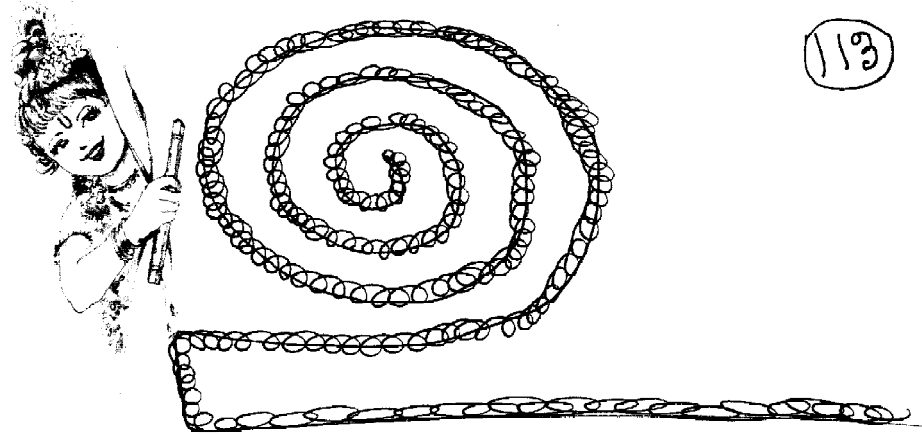
தாவிக்களே, அதுபவமாக சொன்னீர்கள். பின்னர், ஶ்ரீமயாளீகர் உருக்காக அதி, சொன்னீர்கள். என் ஶ்ரீமதிக்குகேவலே, ஶ்ரீ சமயம் சொல்லுமீபேறு :-

உன் ஶ்ரீமதி (தலங்குளம் மணங்குளம்) காண்

அருக்கிதரன்? உன்னன் உணர்! அனைவரிடமே தன்னன் உணர் உயிர் புருக்காலையெனினால்! வீசை மொருக்க காவல்கள் போது! என உருக உருக சொன்னீர். அங்க ஶ்ரீ உன்மையை உணர்வாங்கே - குருகேவர் நினைவுதான்! என்அது, குருகேவர் ஶ்ரீமதிதான்! என்அது, குருகேவர் தான்! என்அது, குருகேவர் தான்!

நான்! மறைந்த

என்அதுதானே, பொருள்படுகிறது. அவர் உருக்கால் அயர்யைமறைவார்! அவர் மறைந்தால் அயர்யை மறைவார். ஆக இவ்வு **பேர்க்கு வரவு!** உள்நாயமாதுக்குகேவர்? "போகும் உயர்வு அல்லவா புனர்வுக் கிவ்வா முன்னியனே! எனஎன்யி மட்டினதே மடி யார் பரடியது போல்:-

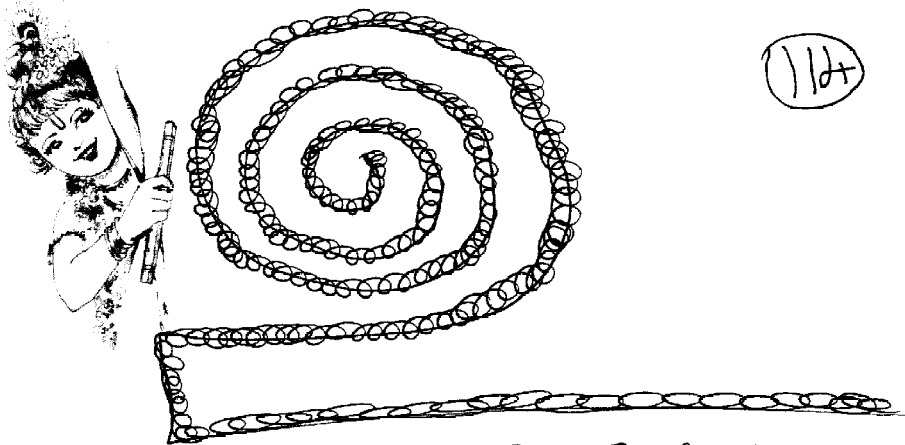
மோக்ஷமாயத்ரு, ஸத்தீத்யமாயத்ரு! நுகீத்யமாயத்ரு!
எனீ மென்றும், **ராமகிருளி** அயமே!

அவருளி யாமே! கிரணீடரு கவந்தீ, ஸீஸத்
குடு தேயருக்கீ, சூதை எனச் சொல்லுது, **துவைத**

நாடமியும்! யயமும்! ஆணீ மென்றுகாணீகர் வாயிலாகயும்
ஸ்ரீமஹானீகர் வாயிலாகயும், அநீகிரமும். மேலும்
புதிருமுதலான ஓர் விசூர, கிரணீடருக் போது, **அன்று**
அருநாள்தான் நமக்கு தேயமை நினையகாக
தோள்கமிது.

சூருநாம ஸமரஸையுடனி, ராமகிருளி னே நீ கிருக்கீ,
உமக்குள்ளே யாய் கிருக்கீ. **மேலானீகவஸீ!**
தீர யரவீ அருளீயாய் என, உருகி கருமந்தீ கணீ னீர்
மலீகி, மேலும் அருவீ. **ரந்த விறையுமீ**

அவருரு சூதையையாமும். புருகீகிரமே ரபறுமீ, குடு
சூதை யலீயானீதீயமதி மூலீ நுகீயாமும். அகயுணீயாக
நமக்குள்ளே யொருகீ வ ரும், அகய அடிப்படை **சூருநாம**
எனீயுயது, அகயுணீய சூதை ஆணீ மென்று, ஸ்ரீமஹானீகர் சொல்லீர்.

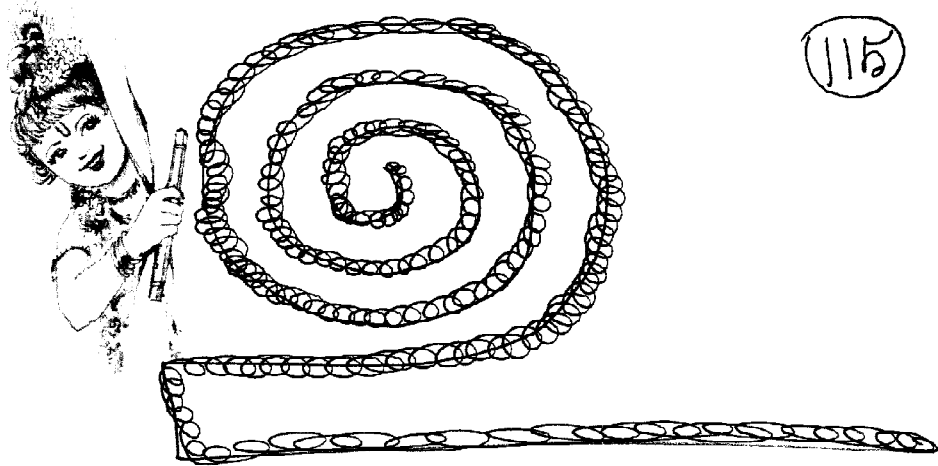

நீலங்குடு வாக்கியத்தை, கரந்திரி பறக்க விட்டுவிட்டு
 ” உதாஸம்” செமிடாக்காவிலி, உதய சங்கைப்போல,
 மருத்திவிட்டு, அளிவ குருகாமிட்டை. ஜே/ஜே/ஜே/ஜே/
 என் உடாட்டம், கெரண்டை மீதுயர் எப்பது,
 குருத்து கைகாது! அது குரு துரோகம்.
 சுவீ.

மீட்டு குருவாக்கியத்தை, மீட்டு குருவா போலிவிட்டது,
 மீட்டுகது, **வாக்கிய சிபுத்தையாடு**

கிருப்பதுமே, குருத்து கை சுவீ.
 வீரமணபவாதி சொன்னதை, எய் ஜெயி மடைப்பிடிக்கிறார்களா?
 பீராம கிருஷ்ணர் ” ” ”
 கீதையர் எம் கண்ணி ” ” ”
 எரிவாசி விடாபாசாதி! விளம்பரமாக! ஆகிவிட்டது! ஆறவி
 குருவுக்குஜே! குருவுக்கு ஜே! குருவுக்குஜே! ஜே! ஜே!
 கோஷ்டிட்டு
 என் குருநாமா வைசி சொல்லி

குழிதோண்டி , **குருவின்** வாக்கியத்தை
 புறக்கணிப்பவர்களுக்கு
 கிருஷ்ணன் • ஆறவி உருப்பிடுகாது, **குருத்து** கி
 படா டேரப்பாடு, கெரண்டைப்பிடிக்கிறது.

குருபூஜை என்னும், வெளி உபசார பூஜையை
 விட, ஸ்ரீஸக்திக்குள் **வாக்கியார்த்த**
சிரத்தையே / குருபூஜையம்! குரு சேவையம்!
 ஆகவே என்கிறேன், கிதை நிறையம் செய்கிறேன். கிதை
ஸத்யங்கத்யை யம், புகழ்க்கிறேன். கிதை
 அனைவரும் குருவருகே கொடுவர். பாத நமஸ்காரம்!
 ஸ்ரீஸக்தி **தகழிணமீகதி** யின்!
 ஸ்ரீபாத நமஸ்காரமீதான், அவர் அடியிலும்
 ஸதீவநீகம் நிறைய வெண்கலம்.

எல்லாம் ஒன்றே! தருமபு ஒன்றே! **யாயா.**
 அதுகீதையமே! அதுயாமே! அதுநீலிகளே!
 யாமே அது! நீலிகளே அது! அது ஸதீகையம்.

*Abode of Love
You Are Everything!*